

rzecz postąpiła już tak daleko, iż między Ministerstwem spraw wewnętrznych a Ministerstwem oświecenia odbywają się narady co do egzaminu, któremu tacy rachmistrze podać się powinni.

Na interpelację Gessmanna, zwracającą się przeciw wydaleniu literata Jerally z Gorycy, odpowiedź jest ta, że jeszcze przed wniesieniem interpelacji namiestnictwo w Tryescie zniosło wyrok starostwa gorycyjskiego.

Inne interpelacje i odpowiedzi tyczą się spraw jeszcze więcej drobiazgowych.

Minister skarbu, dr. Steinbach na interpelację Kyrlego w sprawie ułatwienia pogranicznego ruchu handlowego między Austrią a Niemcami, tudzież zniesienia surowej instrukcji bawarskiej co do dopuszczania bydła z Austrii, odpowiada, że wedle poczynionych dochodzeń ruch pograniczny wszędzie odbywa się regularnie i bez trudności; co się tyczy zaś dowozu bydła do Bawarii, w dwu wypadkach zbytniej surowości sam rząd bawarski sprowadził remedium, a Rząd austriacki do jakiegobądź kroku, ogólniejszych tam mniej ma powodu, ile że od dnia 1. lutego wywóz bydła z Austrii do Niemiec odbywać się będzie według konwencji weterynaryjnej.

Pos. Hauck składa na stole prezydałnym wniosek o zmianę §. 14go ustawy o stowarzyszeniach.

Na porządku dziennym dalszy ciąg szczegółowej dyskusji budżetowej, mianowicie nad etatem Ministerstwa oświecenia i wyznań.

Pos. Sokol krytykuje postępowanie w publicznym wychowaniu młodzieży niemieckiej, w którą wpajają ducha wojowniczego. Dalej stwierdza mowca uposiedzenie ludów słowiańskich na polu oświaty publicznej w Czechach, na Morawie, na Śląsku, w Dalmacji, Istrii i Gorycy. Poczem rozwodzi się o bezwzględne prześladowanie Słowian także na Węgrzech (wiceprezes Chlumecky zwraca mowcy uwagę, że pod dyskusją są austriackie sprawy szkolne, nie węgierskie), a to nie tylko w szkołach, lecz na każdym kroku.

Poseł Kronawetter z wywodów pana Ministra oświecenia wysnuwa wniosek, że Rząd gotów sposobem administracyjnym uczynić zadość zasadom, złożonym w deklaracji episkopatu austriackiego z roku 1890, o szkołach ludowych, co poczytuje za niebezpieczeństwo tem większe, ile że od roku 1869 niejedno już się stało sposobem administracyjnym, co jest w sprzeczności z powszechną ustawą szkolną. Ponieważ do Państwa należą tylko rzeczy świeckie, przeto sprawy wyznaniowe wcale go obchodzić nie powinny, a szkoła powinna być czysto bezwyznaniowa, jak jest w Ameryce, we Francji i we wszystkich państwach postępowych. Błędem ustawy szkolnej z roku 1868 jest to, że nie oświadcza się wyraźnie ani za bezwyznaniowym, ani za międzywyznaniowym charakterem szkół. Mowca zapuszcza się w krytykę dogmatyki chrześcijańskiej. (Przewodniczący, w tej chwili wice-prezes Kalthrein, zapowiada mowcy, że nie mógłby pozwolić na dalszy wywód, obrażający uczu-

cia katolików). Mowca uważa napomnienie to za zwycięstwo klerykalizmu nad wolnością głosu w parlamencie. Dalej zwraca się przeciw antysemityzmowi, i oświadczywszy się za bezwyznaniowością, nie tylko instytucji publicznych, lecz i ludności, a nie widząc u Ministerstwa oświecenia przychylności dla tej idei, będzie mowca głosował przeciw budżetowi.

Poseł Dötz wynurza nadzieję, że Pan Minister energicznie stawi opór usiłowaniu Czechów, żądających szkoły czeskiej w pewnej miejscowości dolno-austriackiej dla dzieci licznych tam czeskich robotników fabrycznych.

Poseł Ebenhoch, po polemice z Kronawetterem, oświadcza, że stronnictwo konserwatywno-katolickie wytrwa w swoich zasadach, ani nie upajając się widokami zwycięstwa, ani nie upadając na duchu w niepomysłnych okolicznościach. Uznając to, nie mogą jednak katolicy zejść ze stanowiska zasadniczego, które trafnie określił ks. opat Treuinfels. Odpowiedź Pana Ministra na tę mowę jest pocieszająca; na podstawie zawartego w niej przyrzeczenia katolicy starają się będą osiągnąć ze swoich życzeń to, co w dzisiejszych okolicznościach osiągnąć można, a resztę, mianowicie także wniosek o zmianę powszechnej ustawy szkolnej, zastrzegają sobie na później. Mowca stwierdza następnie, że Niemcy-konserwatyści godzą się na wywody księcia Liechtensteina; cokolwiek kto sobie myśli o antysemityzmie, konserwatyści z zadowoleniem patrzą na powołanie ich w Wiedniu, o ile to oznacza postęp zasad chrześcijańsko-postępowych. Kończąc wyrazem nadziei, że Pan Minister oświadczy wytrwa na dobrej drodze, oświadcza, iż konserwatyści nie mają powodu głosować przeciw budżetowi.

Pos. Masarzyk upatruje w postulacie wyznaniowych szkół ludowych dążność do nadania także szkołom średnim tudzież uniwersytetom charakteru wyznaniowego, dążność do odjęcia państwu spraw oświaty publicznej, aby złożyć je w ręce Kościoła, na co mowca nie godzi się, bo wtedy w całym poglądzie na świat nastąpiłaby wielka rewolucja, potępiająca liberalizm jako ateizm, materjalizm i nieprzyjaźń dla religii. Mowca zresztą nie myśli bronić ustawy szkolnej z r. 1868; na lewicy siedzą jej ojcowie, do nich należy obrona; a otóż z politowaniem — powiada mowca — widzimy, że Niemcy-liberałowie w tej dyskusji, jak gdyby byli wyparli się swoich zasad. Niemcy-konserwatyści mają słuszość, mówiąc, że nie boją się liberałów. Jakoż austriacki liberalizm, liberalizm lewicy jest bezsilny, bo pozbawiony ideałów. Mowca oświadcza w końcu, że naród czeski chce nieograniczonej wolności także w dziedzinie wyznaniowej; a ponieważ polityka teraźniejsza nie otwiera takich widoków, przeto Czesi głosować będą przeciw etatowi Ministerstwa oświaty. (Okłaski z ław młodoczeskich).

Na tem przerwano obrady.

Pos. Steinwender wnosi interpelację do P. Ministra skarbu, czy nie uznaje potrzeby zmonopolizowania w ręku Państwa rafinerii

nafty, aby interesa ludności i skarbu zabezpieczyć przeciw wyzyskiwaniu przez związanych kartelem producentów — a jeśli tak, czy myśli niezadługo wnieść taki projekt.

Koniec posiedzenia o godz. 4 min. 30. Następane jutro.

Mowa JE. Ministra obrony krajowej hr. Welsersheimba.

(Ciąg dalszy).

Następcza mi się tu sposobność pomówić o słówku często używanem: germanizacja! Moi panowie, przy czasie służby w armii — o krótkim czasie — służby w obronie krajowej wcale nie mówię — dwuletnim, a co najwięcej trzyletnim, to stłumieniu narodowości, chociażby był taki zamiar, ani mowy być nie może. Narodowość stałaby na glinianych nogach, gdyby synowie jej w tak krótkim czasie w dojrzałym wieku zatracić ją mogli. Że zaś żołnierze w krótkim czasie swej służby poduczą się nieco języka, który nie tylko dla służby i obcowania w armii, lecz i dla obcowania w Państwie bezwarunkowo jest potrzebny, a przytem jest językiem cywilizacyjnym, światowym, z pewnością nie wychodzi im to na szkodę, lecz tylko na pożytek. Niech mi będzie wolno opowiedzieć tu wys. Izbie małą historyjkę, która jednak wyraża mi się bardzo charakterystycznie, a doniesiona mi jest od osobistego świadka. Na pewnym dworcu w Tyrolu południowym dwaj podróżujący panowie mówią z sobą w swoim języku, który nie jest niemiecki, lecz jednym ze słowiańskich, kraju reprezentowanego w Radzie państwa. Jeden z tych panów chce dać niższemu urzędnikowi kolejowemu polecenie i czyni to w języku niemieckim; urzędnik jednak nie umie po niemiecku, tylko po włojsku. Na to ów pan rozgniewany woła: „Cóż to, gdzie jesteście. Czyż nie jesteście już w Austrii, że nawet po niemiecku porozumieć się nie można?“ (Śluchajcie! słuchajcie! i wesółość na lewicy). *Ipsissima verba!* Był to nie — Niemiec z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa. Możeby nie zaszkodziło przenieść kwestję języków na dworec. (Bardzo słusznie z lewicy). Co prawda, uznaj muszę, że człowiekowi prywatnemu łatwiej na dworcu zachować obiektywność, niż gdy się jest powołanym być rzecznikiem pewnej sprawy z pewnego stanowiska stronnego i liczyć się z prądem opinii publicznej. Jak to czynić muszą szanowni panowie posłowie, którzy w tym względzie znajdują się w położeniu z pewnością niełatwym, co najzupełniej uznaję. Dlatego atoli sądzę, że z drugiej strony ci, którzy są powołani z nieuprzedzonego punktu widzenia brać na uwagę przyszłość Państwa, mogą być szanownym panom reprezentantom ludności tylko pożytecznymi, wskazując na niebezpieczeństwa, które wypłynąć muszą ze skrajnych agitacji. Pod tym względem powiem co następuje: Narodowa wyłączność i namiętność prowadzi ostatecznie do walki wszystkich przeciw wszystkim, a gdyby z tego powstała powszechna ruina, wtedy ludy nie byłyby za to wdzięczne! Przechodzę teraz do kwestyi szczegółowej, która należy do tematu o języku, t. j.

do wynurzonego tu życzenia, żebym podał do wiadomości liczbę tych ochotników jednoroocznych, którzy jedynie dla nieznanomości języka niemieckiego przepadli przy egzaminie oficerskim. Zyczeniu temu nie mogę uczynić zadość, bo to w ogóle niewiadomo; język niemiecki bowiem nie stanowi specjalnie wymaganego przedmiotu przy egzaminie ochotników jednoroocznych, lecz żąda się tylko takiego władania nim i takiej znajomości, jakiej nieodzownie potrzeba dla służby praktycznej; a zresztą postarano się o to, żeby ochotnikom narodowości nie-niemieckiej, nie utrudniano pod względem językowym dokładniejszego wykazania się ze swych wiadomości i zdolności.

Przystępuję do innego przedmiotu, który także z kilku stron poruszono, a jest nim wojskowa procedura karna. Właściwie nie ja stoję co do tej sprawy w pierwszym rzędzie, nie mój to wydział rządowy, do którego należeć będzie rzeczniczo w tej sprawie; ale co prawda, szanownemu koledze mojemu, Panu Ministrowi sprawiedliwości, byłoby trudniej mówić o tem, niż mnie, bo nie ma jeszcze gotowego projektu, o którym możnaby mówić ze stanowiska zawodowego. Ja naturalnie z tego stanowiska mówić nie mogę. Przedewszystkiem wypada mi wystąpić przeciw sposobowi traktowania, jakiego sprawą ta nieraz doznaje u publiczności. Z jednej strony przedstawiono cywilną procedurę karną jako bezwarunkowo przydatną także dla wojskowości, z drugiej strony opisano wojskową procedurę karną w sposób taki, że niekoniecznie słusznym nazwać go można. Co się tyczy cywilnej procedury karnej — a nie zapuszczam się tu w wywód zawodowy — moim zdaniem nawet nieznanca wątpić nie może, że uległa wielkiemu udoskonaleniu. Ale poczynione w tym względzie doświadczenia są i dla nieznawcy o tyle widoczne, że instytucje choćby najdoskonalsze nie zawsze znajdują całkiem doskonałych wykonawców. Wszakże mamy już ustawę o wynagradzaniu niewinnie zasądzonych; usłyszeliśmy nawet w tej wys. Izbie niejedną skargę na niedostateczne funkcjonowanie sądów przysięgłych co do czynów karygodnych, o których, że zaszyły, nie było żadnej zgody wątpliwości. Może — nasuwa się to samo przez się — potrzeba nam będzie jeszcze ustawy o opiece nad społeczeństwem przeciw niewinnie uwolnionym. (Wesołość). Sama ustawa też przewiduje konieczność zawieszenia sądów przysięgłych w pewnych razach wyjątkowych lub zastąpienia ich innemi; armia zaś jest przecież właśnie instytucją, której przeznaczenie odnosi się właściwie do wyjątkowych okoliczności, co także oczywiście zachować trzeba na względzie. Z drugiej strony oświadczyć się muszą przeciw takiemu pojmowaniu niektórych frazesowych wyrazów, jak *hochnothpelnliche Gerichtsordnung*, lub „postępowanie inkwizycyjne“, jakoby wykonawcami naszej wojskowej procedury cywilnej byli kaci pod kierownictwem Torquemadów. Kto zna wojskową procedurę sądową, nie odmówi jej świadectwa, że w praktycznym względzie prowadzona jest prawidłowo i że mianowicie nasz audytoryat jest stanem, którego doskonałość, bezstronność su-

RZADKI PTAK.

(Dokończenie).

XII.

W kilka miesięcy później, na wiosnę, odbyły się zaręczyny Klaudyusza i Teresy. Dla mieszkańców Papinières było to jakby odzicie po nagłym wyjeździe Roberta. Cała czułość, jaką otaczano pana de Kérédol, przeniosła się na Klaudyusza. Rozkwitające drzewa ogrodu były teraz świadkiem długich rozmów między młodymi, którzy się poznawali, cieszyli sobą, mówili rzeczy bardzo proste, nie interesujące dla innych, a pomimo to doznawali dziwnej rozkoszy, słuchając się wzajemnie; kochali się...

Pewnego popołudnia rozmawiali w salonie Papinières, koło okna. Klaudyusz przypominał czasy, o których często mówili, czas pierwszego poznania i swoje ówczesne marzenia. W rogu pokoju pani Maldonne pracowała z roztargnieniem; Teresa słuchała. Oczy jej błądziły po bladej zieleni ogrodu, którą słońce oświecało w całej pełni. Nie odpowiadała nie przez chwilę, a potem rzekła, patrząc na Klaudyusza:

— Chcesz pan pójść ze mną?

— Gdzie tylko pani zechce.

— Przechadzka to będzie trochę smutna...

— Jeżeli pani ze mną będziesz, nie będzie nią.

— Powinniśmy, tak — powinniśmy tam pójść.

— O czem mówisz Tereniu?

— Zobaczycie. Mam, chcesz iść?

Za całą odpowiedź pani Maldonne wstała, i poszła po kapelusze. Gdzie mieli iść, wszystko jej było jedno. Za łaskę sobie uważała teraz każdą sposobność, która jej się zdarzała towarzyszenia dziecku, które niedługo miało przestać do niej należeć. Wszyscy troje wyszli, udając się w kierunku miasta.

W połowie drogi skręcili na ścieżkę, prowadzącą za miasto, pełną woni pierwiosnków. Teresa miała cel, do którego się jeszcze nie przyznawała; była poważniejsza, ale więcej niż zwykle promienna. Pani Maldonne obejmowała wzrokiem oboje, zadowolona, że może od czasu do czasu wtargnąć słówko do rozmowy. Nagle, na zakręcie ukazały się mury, z po za których widać było wysokie świerki i tuje.

— Świerkiem — rzekł Klaudyusz, dziękując Teresie spojrzeniem — to śliczna myśl.

Zamilkli, wchodząc na cmentarz. Jedna myśl zapewne, myśl znikomości życia ludzkiego, myśl o tylu łzach, które w tem miejscu wylane zostały, przeszła im przez głowę; odsunęli się nieco od siebie, i Teresa, dziecinny instynktem bojaźni wiedzioną, ujęła matkę pod rękę.

Gdzie mogła mego Janka! Zapewne w tym gaju zielonym, gdzie sterczy tyle krzyżów, białych lub czarnych, ścisniętych jedno przy drugim. Na tych mogilkach leżą małe wianki lub bukietki robionych kwiatów, naiwne i serdeczne podarunki nędzarzy, krótko trwałe, bo nacoż mają trwać długo? Mogiłki takie są tylko tymczasowe. Gdy zapadną w ziemię, innych grzebią w tem miejscu...

Teresa znalazła grób Janka. „Jasiowi Malestroit, lat 11, 3 miesiące i 8 dni, niepocieszeni rodzice“. U stóp krzyżyka trzy hacenty w równej linii i krzaczek chryzan-

temów, zapewne uszczknięty z krzaku, rosnącego w ogródku, pod gołębnikiem, ulubionego matki. Teresa ukłękła w ciasnej uliczce, Klaudyusz obok niej, a trochę dalej pani Maldonne. Zdawało im się wszystkim, że widzą roztropną twarzyczkę tak wcześniej zmarłego chłopczyka. Teresa, pomodlwszy się, zaczęła mówić pół głosem, na pół zwrócona do Klaudyusza, głosem poważnym i wzruszonym:

— O Janku nasz mały! który nas połączyłeś, kochałam cię bardzo, odkąd byłam twoją chrześną matką; teraz nie będę mogła wspomnieć o początkach tego nowego dla mnie życia, nie myśląc o tobie, o tem że ty byłeś bolesną przyczyną, która nas zbliżyła do siebie. O mój mały Janku! jesteś teraz pomiędzy aniołkami w niebie, w radości i szczęściu, czuwać więc, i opiekuj się nami zawsze!

— Amen! dodał Klaudyusz.

Powstali razem i uśmiechnęli się do siebie. „Dziwna jest ta zmienność wrażeń, które nami bezwiednie rządzą! Już nie myśleli o małym Janku, tylko całkiem sobie oddani, spiesznym krokiem oddalali się ze smutnego miejsca, rozmawiając. Życie uśmiechało się do nich w około. Nęciła ich piękna przyroda szatą wiosny odziana i słońce, i śpiew ptaśzaty, i własne, radosne upajało usposobienie...

Po za niemi szła matka, o której przypominali, ale uśmiechnięta, zadowolona, że dała życie tej szczęśliwej istocie, która szła przed nią. I ona także przypominała sobie...

Wkrótce ujrzeli zagrodę Papinières i kogoś, który oczekiwał ich z niecierpliwością. Był to pan Maldonne, niespokojnie ich wyglądający.

— Prędko! prędko! wołał. Podczas naszej nieobecności nadeszła pewna niespodzianka.

Wszyscy troje pospieżyli, nie tyle z ciekawości, ile z chęci przypodobania się gospodarzowi domu. Ten ostatni zaprowadził ich do laboratorium, gdzie na stole leżał koszyk z sitowia.

— Oto przedmiot, rzekł. Jest adresowany do pana Klaudyusza Revel, w Papinières.

— Czy podobna? zawołała Teresa śmiejąc się. Popatrz Klaudyuszu! myślane pewnie, żeśmy już po ślubie.

To może jaki prezent.

— Zkąd pochodzi? spytał Klaudyusz.

— Mądry by był, kto by doszedł, rzekł p. Maldonne, — wszystkie znaczki poopały w czasie podróży.

Teresa, pochylając się, uchwyciła kilka zdziebeł trawy, sterczącej z pomiędzy sitowia i cała różowa ze wzruszenia, rzekła:

— To pochodzi z Afryki. Oto alfa...

Ta sama myśl, budząca tyle wspomnień, zachmurzyła czoła wszystkich obecnych.

— Ponieważ to do mnie adresowane, rzekł Klaudyusz, tyś powinna otworzyć, Tereniu.

Trzy lekkie cięcia seczyrykiem, i Teresa podniosła pokrywę. Ręką odgarnęła pokład suchej trawy, ukazały się pióra błękitnej barwy.

— Błękitna cyranka! zawołał p. Maldonne. Przepyszna i nienaruszona!

Trzymał już ptaka za dziób i przypatrywał mu się, obracając go w słońcu. Z pod skrzydła wypadł kawałek papieru, złożonego starannie.

Na nim jeden wiersz tylko był napisany. Klaudyusz rzucił okiem, a potem, podczas gdy wszyscy czekali, pełni wzruszenia, przeczytał głośno:

„Zabita przez hr. de Kérédol nad brzegiem El-Maya“.

miennosc i znajomosc rzeczy zyskuje uznania całej armii.

Ustawy — tak mowia — pochodza jeszcze z czasow Maryi Teresy. Otóz, moi panowie, powiem, że właśnie skład sądów w wojskowości do niedawnego czasu, mianowicie aż do czasu zaprowadzenia ostatniej cywilnej procedury karnej, był więcej postępowy, niż w sądach cywilnych, że mieliśmy coś w rodzaju sądów przysięgłych od bardzo dawna. — Wiemci dobrze, że porównanie kuleje. Czasy Maryi Teresy złożyły dowód pewnego jasnowidzenia. Mogę tylko zapewnić, że wojskowość tak w tej sprawie, jak we wszystkich innych nie myśli pozostać zacofaną i opierać się postępowi. Owszem pragniemy ulepszenia wojskowej procedury karnej, a wojskowe władze centralne dowiodły tego czynem, t. j. elaboratem, który za zupełną zgodą czynników wojskowych zawiera główne zarzysy. Że zaś w uregulowaniu, w roztrząsaniu szczegółów zachodzą trudności, łatwo pojąć; chodzi bowiem o to, żeby do ulepszeń nie zakradło się także niejedno pogorszenie. Armie niebardzo znoszą dowody *ad absurdum* i niedojrzałe eksperymenty, nie raz stanowią to ich upadek, a z nimi i państw. Chodzi właśnie o to, żeby uniknąć wyzyskania niektórych innowacji na niekorzyść całości — względ, o którym pomówię.

Jeśli co wznieca obawę w dzisiejszych okolicznościach, o których spodziewam się, że nie będą trwałymi, to z pewnością choroba agitacji narodowych, od której armia musi pozostać wolną, nietkniętą. Widzieliśmy, jak całkiem błahych chwytało się zdarzeń, jak wyzyskiwano każdą, jakkolwiek uchwytną sposobność, by gwałtem sprowadzać awantury militarne i zaczepiać ze strony publiczności administrację wojskową, psuć zgodę między ludnością a wojskiem i stwarzać między nich narodowych, którzy wcale nie wiedzieli, jakim sposobem nimi się stali. Wśród takich okoliczności trzeba dobrze zastanowić się, żeby przy nowych postanowieniach wojskowej procedury karnej nie otworzono na oścież wrót nadużyciom. Co się tyczy długiego czasu, zanim nowa procedura przyjdzie do skutku, powołuję się na doświadczenie wys. Izby co do innych projektów sądowiczych, które oddawna już wys. Izbę zaprzątają.

(Dokończenie nastąpi).

Sprawy parlamentarne.

Ścisłjsza komisja podatkowa wybrana dla przeprowadzenia wstępnych obrad nad podatkiem zarobkowym, nie przyjęła projektowanej przez Rząd taryfy dla podatku zarobkowego za podstawę dyskusji szczegółowej. Na następnych posiedzeniach toczyć się będą obrady nad tem, jaka taryfa ustanowiona ma być w miejsce projektowanej przez Rząd i jakie przepisy w ogóle mają być rozstrzygające przy rozkładzie podatków zarobkowych.

Z Berlina.

(Toasty. — Generalowie pruscy o przedłożeniu wojskowemu).

Dzienniki berlińskie zamieszczają dodatkowo dwa toasty cesarza Wilhelma, a to jeden na cześć księcia Edynburskiego wniesiony na bankiecie podczas godów weselnych rumuńskiego następcy tronu w Sigmaringen, drugi zaś na obiedzie galowym z okazji pobytu carewiczki w stolicy niemieckiej. Cesarz pijąc zdrowie księcia Edynburskiego powiedział:

„Flota angielska jest dla niemieckiej wzorem pod względem techniki i umiejętności, ale też bohaterowie floty angielskiej, Nelson i t. d. zawsze byli i będą gwiazdami przewodniemi dla oficerów i marynarzy niemieckich, którzy niemniej pałają duchem miłości ojczyzny, jak owi wielcy mężowie.

Jakkolwiek przeznaczeniem floty niemieckiej jest ubezpieczenie pokoju, wszelako spełni też swoje zadanie w razie powołania do boju. I gdyby kiedyś przypadło marynarce niemieckiej i angielskiej ramię do ramienia walczyć ze wspólnym nieprzyjacielem, to sławne hasło: „Anglia tuszy, że każdy z was spełni swój obowiązek”, wydane przez największego bohatera angielskiego na morzu przed bitwą pod Trafalgarem (Nelson) odbije się echem w patryotycznych marynarki niemieckiej sercach.

Podczas sobotniego obiadu galowego pił cesarz zdrowie cara, jego małżonki, następcy tronu i rodziny carskiej, carewicz zaś wzniósł po niemiecku toast na cześć niemieckiego cesarza i jego małżonki, oraz całej królewskiej rodziny.

W obronie przedłożenia wojskowego wystąpiło w tych dniach aż trzech dostojników wojskowych, to jest generałowie hr. Waldersee, Lewiński i Leszczyński. W ostatniej jeszcze chwili — powiada generał Leszczyński — trzeba koniecznie oświecić opinię pu-

bliczną co do celów przedłożenia rządowego; — przychodzi do rezultatu, że w razie odrzucenia ich, już za kilka lat Niemcy nie będą o sobie mogli powiedzieć, że sprostają wojnie na dwóch frontach. Mianowicie względ na Rossję winien tutaj przeważać. Do roku 1879, kiedy łączyły Rossję z Niemcami bardzo ścisłe stosunki, względ taki nie zachodził cesarz Wilhelm I nigdy nie pozwolił mówić sobie o ewentualności wojny z Rossją; że z czasem stosunki bardzo się zmieniły, przekonał się o nich sam cesarz Wilhelm I podczas pobytu swego w Petersburgu w roku 1884. gdy po powrocie z podróży oświadczył generałowi Leszczyńskiemu dosłownie: „Już widzę, że będziemy musieli się inaczej zorganizować; dopóki ja żyć będę, pójdą może jeszcze rzeczy dotychczasowym trybem, ale syn mój będzie musiał urządzić inaczej“.

Teraz rzeczy ułożyły się według generała Leszczyńskiego tak niepomysłnie dla Niemiec, że jest najwyższy czas, aby rząd mógł sprostać przeważającym dzisiaj siłom rossyjskim i francuskim. W końcu oświadcza się generał Leszczyński za zaprowadzeniem dwuletniej służby, gdyż stan armii niemieckiej jest taki, że ta nowa organizacja staje się niezbędną.

W tym samym mniej więcej duchu przemawiali generałowie Lewiński i hr. Waldersee, o którym przez pewien czas mówiono, że jest przeciwnikiem zaprowadzenia dwuletniej służby wojskowej.

Wyspy Sandwich.

Największy nabytek Stanów Zjednoczonych na polu polityki zagranicznej: wyspy Sandwich, jest dla państwa tego nader cenną zdobyczą zarówno pod względem politycznym i strategicznym, jak też pod względem handlowym. Słynne z łagodnego klimatu i przyrodzonych bogactw, wyspy te stanowiły do ostatnich czasów niezależne królestwo pod berłem miejscowej dynastii i były zorganizowane na sposób europejski. Liczba mieszkańców tych wysp była stosunkowo znaczna i zwiększała się nieustannie wskutek napływu osadników z Australii i Ameryki. Żywił anglosaski zyskiwał z każdym rokiem przeważnie, tem bardziej, że tuziemcy, tak zwani Kanaacy, tracili siły żywotne przy zetknięciu się z pseudo-europejską cywilizacją i wymierali. Stany Zjednoczone oddawna już uważały wyspy Sandwich jako należące do siebie wpływowi Północnej Ameryki i oczekiwały tylko sposobnej chwili, aby nimi zawładnąć. Hawaii, a mianowicie stolica państwa Honolulu, posiada wyborny port, który, w razie wojny którego z mocarstw europejskich z Ameryką, mógł służyć za podstawę operacji wojennych, skierowanych przeciwko wschodnim wybrzeżom Unii. Prócz tego, w razie otwarcia kanału panamskiego, wyspy Sandwich staną się niesłychanie ważnym punktem przystanku dla okrętów, płynących z Europy i Ameryki zachodniej do Chin i Japonii. Nie można przeto dziwić się, iż Stany Zjednoczone skorzystały ze sposobności, jaką im dała ostatnia rewolucja na Hawaii zapewne z góry przygotowana — do zajęcia tych wysp, nie wiadomo tylko czy zadowolone będą z tego inne państwa, zwłaszcza Anglia, która również miała zamiar uczynić wyspy Sandwich kiedyś łupem swojej polityki.

Według wiadomości z Waszyngtonu, w kwestyi, czy wyspy Hawaii będą anektowane, czy też Ameryka obejmie tylko protektorat, opinia publiczna jest tam podzielona. W tym tylko punkcie panuje zgoda, że żadne inne państwo nie może rościć sobie prawa do wysp w Hawaii. Zdetronizowana królowa hawajska ogłosiła proklamację, w której protestuje przeciw prowizorycznemu rządowi i wywołaniu amerykańskiego wojska. Ustępuje przed gwałtem i oczekuje przywrócenia swego na tron przez Stany Zjednoczone.

Ale na darmo będzie oczekiwała. Stany Zjednoczone nie wypuszczą ze swych dłoni cennego nabytku, czy będzie im wygodniej zatrzymać go pod tym lub owym pozorem, w tej lub owej postaci, nie wypuszczą go mimo nawet protestu, jaki — według wiadomości z Nowego Jorku — złożyli konsulowie wszystkich państw, a zwłaszcza Anglii, przeciw aneksyi Hawaii przez Unię północno-amerykańską. Obszar wysp Hawaii wynosi 17.000 kw. kilometrów, ludność 90 tysięcy mieszkańców. Składają się na nią w liczbie 40 tysięcy krajowcy, w liczbie około 20 tysięcy Chinczy, tyłuż jest białych, reszta metysi i inni. Małe to państwo ma jednak budżet, wynoszący około 4 milionów dolarów rocznie, dług państwowy około 2 milionów dolarów, i stosunkowo rozwinięty handel i żegluga, oraz, jak już wspomnieliśmy, znakomity port w Honolulu. Liczba zarejestrowanych okrętów handlowych wynosi 57, eksport obliczają na przeszło 16 milionów dolarów, import przeszło 5 milionów dolarów. Hawaii ma nawet armię, ale ta liczyła w czasie pokoju zaledwie 100 żołnierzy i kilku przełożonych. Dotychczas panowała tam dynastia Kapaakea, a władza królów ogr-

niczona była konstytucją z 6 lipca 1887 r., nadaną przez króla Kalakauę I, znanego ze swej podróży po Europie. Parlament, składający się z dwóch izb, odbywał obrady w języku miejscowym i angielskim. Do ostatniej rewolucyi panowała w Hawaii królowa Kamaeaha Liliuokalani, siostra zmarłego króla Kalakauy, wdowa po Amerykaninie Johnie Dominis. Panowanie jej było spokojne, dopóki rządziła się konstytucją, ale zapragnęła rozszerzenia prerogatyw królewskich i ograniczenia praw wybranych swych poddanych; w tym celu chciała za pomocą zamachu obalić konstytucję Kalakauy i nadać nową konstytucję, która zarazem, jak głosiła, miała ograniczyć prawa cudzoziemców; ministrowie nie chcieli kontrasygnować nowej konstytucyi i musieli się ratować ucieczką. Lud jednakże powstał przeciwko despotyzmowi królowej i zorganizowawszy komitet rewolucyjny, pozbawił ją tronu, zniósł monarchię, proklamował republikę i wyznaczył rząd prowizoryczny, a tymczasem wysłał delegację do Waszyngtonu z prośbą o połączenie państwa Hawaii ze Stanami Zjednoczonymi. Wszystko to stało się jeszcze przed dwoma tygodniami, jakkolwiek teraz dopiero dowiadujemy się o tem. Rewolucja zakończyła się tem, iż okręt północno-amerykański „Boston“ przybił do brzegów hawajskich i wysadził na ląd 300 żołnierzy, którzy objęli wyspy w posiadanie Stanów Zjednoczonych.

Daily News otrzymuje następującą wiadomość z Nowego Jorku: Rząd republikański Harrisona nie będzie miał czasu przeprowadzić co do Hawaii aneksyi lub protektoratu, demokraci zaś nie życzą sobie powiększenia amerykańskiego terytorium i skłonni są raczej do utworzenia z wysp Sandwich stacyi wojskowej na pełnem morzu, mającej jedynie strategiczne znaczenie.

Cholera.

Saale Zeitung pomieszcza następujące urzędowe ogłoszenie: Według doniesień telegraficznych i dziennikarskich, został zaniechany wiec miast saskich z tego powodu, ponieważ w Hali i okolicy panuje cholera. Z doniesień atoli urzędowych dyrkeji policyi w Hali wynika, że powyższa pogłoska, o ile się odnosi do okręgu miejskiego Hali, jest nieuzasadnioną. Od chwili wybuchu epidemii cholery w prowincjonalnym zakładzie obłąkanych w Nettleben w okręgu salijskim aż do tej pory, Hala jest zupełnie wolną od cholery. W zakładzie obłąkanych w Nettleben cholera znacznie osłabła. Dnia 29 stycznia zaszły tam już tylko dwa wypadki zaszlabnięcia, dnia 30go stycznia zaś żaden.

KRONIKA

Lwów, 1 lutego.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Klekotów, w powiecie brodzkim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **JE. ks. Eustachy Sanguszko**, Marszałek krajowy wyjechał dziś do Bileza, do ciężko chorego księcia Leona Sapiehy.

— **Obechód jubileuszu biskupiego Leona XIII we Lwowie.** Na zebraniu odbytem — jak to już donieśliśmy — w dniu 29 z. m. u ks. prałata Gnatowskiego, powzięto szereg uchwał, w celu urządzenia uroczystego obchodu jubileuszu biskupiego Leona XIII w stolicy kraju.

Obradom przewodniczył zaproszony przez zebranych na prezesa zawiązanego przez nich komitetu jubileuszowego, ks. Paweł Sapieha. Do komitetu weszli obecni na zgromadzeniu: dr. Roman Pilat, prof. Uniwersytetu i Maksymilian Thullie, prof. Politechniki, jako wiceprezisi, dr. Bronisław Łoziński, jako podskarbi, hr. Władysław Stadnicki i Adam Seibor Rylski, jako sekretarze, ks. Jan Gnatowski, jako przewodniczący komitetu ścisłego, oraz pp.: Juliusz Topolnicki, Maryan Kamiński, Karol Iwanicki i Władysław Kamiński, jako członkowie tegoż komitetu; prócz tego pp.: dr. Władysław Abraham, prof. Uniw., ks. proboszcz Łukasz Bobrowicz, dr. Kazimierz Ostaszewski-Barański, redaktor, dr. Ludwik Œwikliński, prof. Uniw., dr. Robert Czaykowski, adwokat, Bronisław Dembiński, prof. Uniw., Ignacy Drexler, Edward Jędrzejewicz, poseł, Mieczysław Jamrógiwicz, profesor, Wiktor Kłak, profesor, Walenty Kozioł, dyr. gimnazjum, ks. prob. Stanisław Korzeniowski, Adam Krechowicki, ks. kan. Zygmunt Lenkiewicz, starosta Link, Ludwik Masłowski, redaktor, Janusz Przygodzki, Tadeusz książę Puzyra, dr. Stanisław Starzyński, prof. Uniw., ks. kan. Jan Symonowicz, dr. Aleksander Vogel, redaktor, Zadurowicz, redaktor, Kazimierz Zajaczkowski. Należą również do komitetu pp.: dr. August Balasits, prof. Uniw., dr. Godzimir Małachowski, Kazimierz Olearski, prof. Politechniki, Włodzimierz

Nieczabitowski, dr. Tadeusz Pilat, prof. Uniw. Leon Syroczyński i członkowie wydziału Czytelni katolickiej.

Nadto uchwalono zaprosić do komitetu jubileuszowego pp.: prezidenta Mochnackiego, rektorów Uniwersytetu i Politechniki, zastępcę Marszałka krajowego Antoniego Jaxę Chamca, Stanisława hr. Badeniego, prof. Jana Amborskiego, Wojciecha i Stanisława hr. Dzieduszyckich, prof. dr. Ludwika Finkla, Stanisława ks. Jabłonowskiego, Józefa Prus Jabłonowskiego, prof. dr. Kalinę, Andrzeja ks. Lubomirskiego, Władysława Łozińskiego, ks. dziekana Gromnickiego, księcia Urbana Massalskiego, Stanisława Markiewicz, ks. kanonika Mazuraka, prof. Antoniego Małeckiego, starszego radcę Moraczewskiego, prof. dr. Tadeusza Wojciechowskiego, prof. Uniw. Ernesta Tilla, Stanisława hr. Tarnowskiego, młodszego, Jana ks. Sapiehę, Adama ks. Sapiehę, Jan hr. Szeptyckiego, nadprokuratora Zdańskiego, prof. Władysława Wszelaczyńskiego.

Postanowiono polecić komitetowi ścisłszemu, aby na najbliższem ogólnem zebraniu przedstawił program obchodu, mającego się odbyć w drugiej połowie lutego dla uczczenia Ojca św.

Protektorat duchowny nad tym obchodem raczył objąć JE. ks. Arcyb. Morawski, a JE. ks. Eustachy Sanguszko, Marszałek krajowy, honorowe przewodnictwo.

O dniu i programie jubileuszowego obchodu oraz o innych objawach czci i hołdu dla dostojnego Jubilata, zadecyduje komitet obszerny, którego posiedzenie najbliższe odbędzie się w piątek, 3 b. m. o godzinie 7 w gmachu sejmowym.

— **Z c. i k. armii.** Najj. Pan raczył zarządzić przeniesienie pułkownika Karola Bernarda z 81 do 40 pułku pieszego; polecił, ażeby podpułkownikowi Karolowi Fanta przy komendzie XI korpusu armii za znakomite usługi wyrażone zostało Najwyższe zadowolenie. Najj. Pan raczył zamianować majora, Karola z Rudna Rudzińskiego, przydzielonego do służby przy Jego Ces. i Król. Wysokości Arcyks. Józefie Ferdynandzie, ochmistrem Dworu Jego Ces. i Król. Wysokości, zaś porucznikowi Henrykowi Rożniatowskiemu, będącemu w stanie spoczynku nadać charakter kapitana *ad honores*.

Porucznik Bronisław Sędzimir, z 45 pułku piechoty otrzymał sześćmiesięczny urlop, a porucznik 58 pułku piechoty Scheibenreiter Józef urlop jednoroczny.

W stan pozasłużbowy przeniesiony porucznik w rezerwie 15 pułku ułanów, hr. Henryk Starzeński.

Kapitan II klasy, Hugo Koruberger, przeniesiony z 30 do 18 pułku piechoty, a kapitan II klasy, Kornel Barysz, z 18 do 30 pułku piechoty.

Lekarz pułkowy II klasy 84 pułku piechoty, dr. Władysław Niemciłowicz, przeniesiony do rezerwy z przeznaczeniem do garnizonowego szpitala nr. 14 we Lwowie.

— **Zaręczyny.** Wczoraj u hr. Waleryi Borkowskiej odbyły się zaręczyny Stanisława hr. Mycielskiego, c. k. koncepisty Namiestnictwa i właściciela dóbr, syna ś. p. Feliksa i Romanii z Rutkowskich hr. Mycielskich, z panną hrabianką Maryą Dembińską, córką ś. p. Antoniego i Ludwiki z hr. Borkowskich hr. Dembińskich.

Po zaręczynach grono rodzinne i najbliższych przyjaciół składało młodej parze gorące i najszersze życzenia, pomyślności i szczęścia, na które tak bardzo ze wszech miar zasługuje. Jeżeli najogólniejsza sympatya, jaka otacza zaręczonych, jest dobrą na przyszłość wróżbą i otuchą i jeżeli choć w pewnej tylko części spełnią się wszystkich bez wyjątku życzenia i pragnienia, wtedy zaiste Marya Dembińska i Stanisław Mycielski utworzą najszybszą na tej ziemi parę. *Vox populi, vox Dei!*

Na wieczór zaręczynowy przybyli: JE. Pan Namiestnik hr. Badeni z małżonką i córką, Stanisławowa hr. Badenowa, pani Lisiecka, Stanisławowa hr. Stadniccy, Edwardowie hr. Chołojewscy, Konstancja hr. Stadnicka z synem, Władysław hr. Stadnicki, pp. Aleksandrowie Teohorzycy, panna Helena hr. Mycielska z panną Pobudkiewiczową, Adam, Władysław, Edward i Jan hr. Mycielscy, Celina i Kazimierz Skrzyńscy.

(S) **Subwenecy z funduszu krajowego.** W budżecie roku 1893 przeznaczyl Sejm, jak corocznie, kwotę 3000 zł. do dyspozycji Wydziału krajowego na zasiłki dla młodzieży kształcącej się w naukach i sztukach. Z powyższej sumy uchwalil Wydział krajowy udzielić jednorazowe subwenecy:

Konstantemu Laszczko, rzeźbiarzowi, kształcącemu się w akademii w Paryżu 350 zł.; Aleksandrowi Skrutkowi, kształcącemu się w malarstwie w Monachium 200 zł.; Waleryi Podlewskiej, kształcącej się w malarstwie w Paryżu 250 zł.; Stanisławowi Sawiczewskiemu, malarzowi w Monachium 200 zł.; Antoniemu Gużkowskemu, kształcącemu się w malarstwie w Wiedniu 200 zł.; Leonowi Weinowi ze Lwowa na dalsze kształcenie się w Monachium 100 zł.; Zygmuntowi Rozwadowskiemu na dalsze kształcenie się w malarstwie 100 zł.; Janowi Truszo- wi, uczniowi szkoły sztuk pięknych w Krakowie 100 zł.; Janowi Olpińskiemu ze Lwowa na kształcenie się w rysunkach 100 zł.; Wacławowi Heppenowi, uczniowi szkoły sztuk pięknych

w Krakowie 100 zł.; Władysławowi Skibińskiemu na dalsze kształcenie się w malarstwie w Monachium 100 zł.; Salomei Kruszelnickiej we Lwowie na dalsze kształcenie się w śpiewie 250 zł.; Władysławowi Dąbrowskiej we Lwowie na dalsze kształcenie się w śpiewie 250 zł.; Irenie Bohuss na dalsze kształcenie się w śpiewie 150 zł.; Gabryelowi Górskiemu we Lwowie na dalsze kształcenie się w śpiewie 100 zł.; Wandzie Radkiewicz na dalsze kształcenie się w śpiewie 100 zł.; Emmie Raab na dalsze kształcenie się w śpiewie 100 zł.; Władysławowi Hennochowi, uczniowi konserwatorium w Berlinie, na dalsze kształcenie się w muzyce 100 zł.; Mieczysławowi Babeckiej we Lwowie na dalsze kształcenie się w śpiewie 50 zł.; Oktawii Rojek we Lwowie na dalsze kształcenie się w muzyce 50 zł.; Wandzie Zawistowskiej na dalsze kształcenie się w muzyce 50 zł.

W budżecie na rok 1893 przeznaczył również Sejm do dyspozycji Wydziału krajowego kwotę 700 zł. na zasiłki dla stowarzyszeń akademickich.

Z powyższej sumy uchwalił Wydział krajowy udzielić jednorazowe subwencje:

Obywatelskiemu komitetowi budowy domu akademickiego w Krakowie 200 zł.; Towarzystwu Bratniej pomocy wszechświatowej lwowskiej 100 zł.; Towarzystwu ruskiemu akademickiemu „Watra” we Lwowie 100 zł.; Czytelnicy akademickiej we Lwowie 50 zł.; Czytelnicy akademickiej w Krakowie 50 zł.

W budżecie r. 1893 przeznaczył wreszcie Sejm do dyspozycji Wydziału krajowego kwotę 1100 zł. dla stowarzyszeń rzemieślniczych we Lwowie i na prowincyi. Z sumy tej uchwalił Wydział krajowy udzielić następujące jednorazowe zasiłki:

Stowarzyszeniu „Skała” we Lwowie 200 zł.; Stowarzyszeniu „Gwiazda” we Lwowie 200 zł.; Stowarzyszeniu „Gwiazda” w Krakowie 200 zł.; Stowarzyszeniu „Gwiazda” w Przemyślu 100 zł.; Stowarzyszeniu „Gwiazda” w Tarnopolu 100 zł.; Stowarzyszeniu „Gwiazda” w Stanisławowie 100 zł.; Stowarzyszeniu ruskich rzemieślników „Zorya” we Lwowie 100 zł.; Stowarzyszeniu „Gwiazda” w Zaleszczykach 100 zł.; Stowarzyszeniu izraelskich rzemieślników „Jad Charuzim” we Lwowie 100 zł.

— **C. k. Namiestnictwo** nadało prezentę na opróżnione rz. kat. probostwo *regiae collationis* w Tyńcu, ks. Janowi Stachowiczowi, administratorowi tamże.

— **Prof. dr. Adam Czyżewicz**, członek c. k. krajowej Rady zdrowia, prymaryusz oddziału położnic w szpitalu lwowskim, otrzymał w tych dniach od Wydziału krajowego pismo, wyrażające szan. profesorowi szczególne uznanie, za znakomite kierownictwo oddziału. Stwierdzono zostało bowiem, że w roku 1892 ani jedna z chorych, a było ich w oddziale 1094, nie umarła, jak niemniej stwierdzono, że od czasu, odkąd oddział zostaje pod umiejętną opieką prof. dr. Czyżewicza, procent śmiertelności z roku na rok stale się zmniejsza. I tak, gdy w roku 1880 umierało 3-6 matek na 100 leczonych, to w r. 1889 umierało już tylko 1-8, a dodać należy, że równocześnie cyfra chorych leczonych podniosła się w ciągu tego czasu z 518 na 963. Nie było jednak nigdy tak szczęśliwego roku, jak rok 1892; w roku tym leczono 1094 chorych kobiet, z których 1023 przeżyło połów. Wykonano w tym czasie 86 ważniejszych operacji, między którymi dwa t. zw. „cięcia cesarskie” z pomyślnym rezultatem, i ani jedna z 1094 chorych nie umarła. Wydział krajowy w piśmie swem do dr. Czyżewicza zaznacza, że „spełnia miły obowiązek, wyrażając mu pełne swe uznanie za jego tak wiele zbawienną i pożyteczną pracę”, która stała się „wzorem dla całego personelu zakładu w nabyciu niezwykłej wprawy i gorliwym, a umiejętnym pełnieniu obowiązków”. Nadto w uznaniu świetnego rezultatu leczenia w roku 1892, udzielił Wydział krajowy na przedstawienie profesora dr. Adama Czyżewicza, obu lekarzom pomocniczym, dr. Kuhnowi i dr. Zawadilowi, trzem akuszerkom zakładowym i dwóm stypendystkom nadzwyczajną remunerację, za nadzwyczajną korzystną i szczęśliwą rezultaty pielęgnowania chorych w zakładzie tutejszym, które to rezultaty szpital w pierwszym rzędzie zawdzięcza kierownikowi oddziału, jego znakomitej wiedzy i rutynie, tudzież niezmordowanej gorliwości w dokonywaniu trudnych i liczących operacji, uwiecznionych wynikami nader szczęśliwymi.

Z powodu wydania tych pism Wydziału krajowego do prof. dr. Czyżewicza i do funkcyjaryuszów oddziału, odbyła się onegdaj w oddziale piękna uroczystość, w czasie której w obecności dyrektora szpitalu, przemówił prof. dr. Czyżewicz do całego personelu, uwiadamiając go o zaszczytnem odznaczeniu i zachęcając do dalszej wytrwałej i sumiennej pracy.

— **Pani Anna Lisiecka**, znana zaszczytnie autorka, przybyła wczoraj do Lwowa celem wzięcia udziału w uroczystości zaręczyń swego bratanka Stanisława hr. Mycielskiego.

— **Ruch pociągów** na linii Jasło-Rzeszów, Jasło-Stroże i Jasło Nowy Zagórz został wstrzymany.

— **Walne zgromadzenie** członków Towarzystwa literackiego imienia Adama Mickiewicza, odbędzie się w najbliższą sobotę, t. j.

dnia 4 lutego o godz. 7 wieczorem, w sali „Macierzy” w gmachu sejmowym.

— **Zamach samobójczy.** Woźny sądowy, Jan Dyki, usiłował dziś o godzinie 11 przed południem odebrać sobie życie przez podrażnienie gardła brzytwą. Powodem rozpaczliwego kroku był zawód doznany w miłości. Dyki, po udzieleniu mu pomocy lekarskiej, odstawiono do szpitala powszechnego. Rana nie jest śmiertelna.

— **Kasa chorych miasta Lwowa.** Dnia 20 stycznia b. r. odbyło się posiedzenie zarządu pod przewodnictwem p. W. Gubrynowicza.

Ze sprawozdania za grudzień wynika, że chorych z poprzedniego miesiąca było w leczeniu 109, do tego nowych chorych zgłosiło się w grudniu 458, razem 567 chorych, z których leczono w szpitalu 30, przez lekarzy kasowych wyleczono 379, umarło 8, pozostało w leczeniu na miesiąc styczeń 118 chorych.

Ogólny stan członków z dniem 31 grudnia 1892 r. 6.096, a to mężczyzn 4.856, zaś kobiet 1.240.

W ciągu roku 1892 wpłynęło kart zgłoszeń 9.379, ogółem zameldowano 15.563, a wymeldowano 14.764.

Całoroczny przeto ruch członków wynosił 30.327, a to mężczyzn 33.501, a kobiet 6.826.

Zadość czyniąc prośbie niektórych chorych przyznano tymże pomoc lekarską i leki po nad czas 20 tygodniowy.

Dalszy ciąg posiedzenia zarządu odbędzie się dnia 3 lutego b. r. na którym omawianą będzie sprawa regulaminu dla zarządu.

† **Zmarli** ostatnich w dniach: w Okrajniku koło Żywiec, Leokadya z Zawichowskich 1-go małżeństwa Rojekowa, 2-go Michałowska, przeżywszy lat przeszło 80. S. p. zmarła była żoną Antoniego Jasieńczyka z Górnego Michałowa Michałowskiego, szambelana, prezesa Rady powiatowej żywieckiej, b. posła na Sejm krajowy. Zesła z tego świata bezpotomnie, lecz ubodzy i sieroty oplakiwać ją będą jako najszczerzą opiekunkę. Była to matrona pełna cnót, które jej jednacy ogólną cześć i miłość. Pogrzeb odbył się dnia 1 lutego b. r. w Okrajniku o godzinie 11 przed południem.

W Bohni, ks. dr. Jan Turley, były profesor teologii dogmatycznej w seminarium tarnowskim i proboszcz w Porąbce Uszewskiej, w 69 roku życia, a 43 kapłaństwa.

W Karnkowie, w Królestwie, Romuald Wyczółkowski, były kapitan wojsk polskich z r. 1831.

W Warszawie, Henryk Brandel, były oficer wojsk polskich z r. 1831.

— **Na rzecz fundacji** im. Tadeusza Kościuszki, złożono w administracji naszej kwotę 10 zł., ze składek urzędników technicznych starostwa tarnobrzelskiego.

— **Na zakup rumfordzką** złożono w handlu J. Drexlera i Synów plac Kapitulny 1.2. hr. Gołuchowski z Łosia 50 zł., M. R. 5 zł., S. Serwatowska 5 zł., F. H. 5 zł., Hauser i Bieniecki 5 zł.

Rozdano od dnia 21 do 28 stycznia b. r. porcy zupy 1736 porcy chleba 1736.

— **Z obserwatorium** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 1 lutego bież. r. Barometr opada.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 31 stycznia do 12 w południe dnia 1 lutego b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku południowo-zachodni, co do siły mierny (3), niebo lekko przeważnie zachmurzone, a powietrze bardzo wilgotne (93 procent wilgotności względnej), opad śnieg, wysokość opadu 0,2 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była $-0,5^{\circ}\text{C}$, najwyższa $-2,0^{\circ}\text{C}$. dziś w południe, najniższa $-3,0^{\circ}\text{C}$. w nocy.

Wczoraj po południu padał śnieg, w nocy mieliśmy pogodę, dziś pochmurno.

Zniżka barometryczna 740 do 745 mm. znajdowała się na Islandyi; zwykła 775 do 770 mm. w Austrii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 763 mm.

Prognoza na dobę 2 lutego bież. roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku południowo-zachodni, co do siły mierny (4); średnia temperatura dobie podniesie się do $+3^{\circ}\text{C}$, niebo będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 90 procent; opad śnieg nieznaczny, z deszczem.

— **Brak tenorów.** W operze petersburskiej z powodu zastąpienia obydwu tenorów, Michajłowa i Miedwiediewa, cały repertuar uległ rozstrojowi. Podano więc projekt przełożenia partii tenorowych na kontraltowe i zastąpienia mężczyzn kobietami. O nieznanem tym dotychczas w świecie muzycznym przedsięwzięciu donoszą zupełnie poważnie *Nowosti*. Dodać jednak należy, że często nawet wysoki sopran nie jest w stanie wyspiewać partii tenorowej w oryginalnych operach rosyjskich, w których dla tenorów przechodzą pożytye bardzo wysokie.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha 1. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 popołudniu

i wieczorem od godziny 5 do 8. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

(n) **Opera.** W sezonie bieżącym powinna by dyrekcyja opery wznawiać jak najwięcej utworów w duchu „Marty”. Wczorajsze powodzenie sympatycznego dzieła Flotowa jest wskazówką najlepszą. Muzyka „Marty”, taka prosta, a pełna humoru, niewyszukana a bogata w melodye, jakkolwiek różną jest niesłychanie od dzisiejszych produktów muzycznego realizmu, sprawia słuchaczowi dużo przyjemności, prowadząc go jasnymi szlakami dobrych i ładnych melodii i harmonii, pozostawiając po sobie pogodny i miły uczucie zadowolenia. Opery tego rodzaju tem więcej odpowiadają scenie naszej, że w osobie p. Myszugi posiadamy tenora niezrównanego w partjach takich, jak wczorajszy Lyonel. Mimo niedyspozycji śpiewał jak wczoraj p. Myszuga prześlicznie, odnosząc sukces niezwykły, zwłaszcza po aryi, którą powtarzać musiał. Panna Biondelli również nie była dobrze usposobioną, ale romans o „Ostatniej róży” śpiewała z wdziękiem. W ogólności sądzimy, że młodej śpiewaczce potrzeba jeszcze bardzo starannego przygotowania ze strony nauczyciela, prócz „Lucyi” bowiem wszystkie partie są nieco chwytliwe. Nadto zauważaliśmy, iż przy forte intonacja bywa za wysoką, przy piano za niską, Piękny jej głos, który przy ujemnej powierzchowności sytuację uratowuje, wymaga bardzo roztropnego kierownictwa, aby nie utracił swego naturalnego dźwięku, którym tak zachwycał nas w Lucyi i Rigoletto.

P. Jeromin zbierał wczoraj laury obok p. Myszugi — p. Kasprowiczowa niemniejże miała powodzenie. Była to para pod względem głosów zdrowo i czysto brzmiących, doskonale debrana. P. Kiezman śpiewał Tristana wczoraj po raz pierwszy, wywiązując się z zadania bez zarzutu.

Całość opery mimo kilku nieszczyśliwych szczegółów była dobra. Do rzędu owych ujemnych punktów liczymy nie tylko kilka niefortunnych momentów w orkiestrze, ale i ustępy choralne, w których chór zamiast dyskretnie akompaniować solistom, zakrzykuje ich bez litości. Wymagać, aby było lepiej, mamy prawo w tym wypadku o tyle większe, że zadanie chórów w „Marcie” nie jest trudne, i że w ogólności wczoraj śpiewały one lepiej, niż kiedykolwiek.

Repertuar teatralny. W teatrze hr. Skarbka. Dziś, we środę, po raz drugi „Wejście w świat”, komedia w 3 aktach Zygmunta Przybylskiego. — Jutro, we czwartek, o godzinie 3 po południu „Wilhelm Tell”, obraz dramatyczny w 5 aktach Szyllera; o godzinie 7 wieczór „Straszny Dwór”, występ pp.: Aleksandra Myszugi, Rudolfa Bernhardta i Juliana Jeromina.

Z teki impresjonisty. Pod tym tytułem wydał utalentowany pisarz p. Stanisław Rosowski świeży zbiór nowel, które ukazały się w handlu księgarskim, nakładem młodej a wielce ruchliwej firmy księgarskiej „Jakubowski i Zdurowicz” we Lwowie.

Z Akademii francuskiej. Na opróżnione krzesło w Akademii po zmarłym John Lemoinie, kandydują Brunetiere i poeta Manuel.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 31 stycznia.

Powodzenie konwersyi, na wszystkich w tym celu wyznaczonych targach pieniężnych, posunęło kurs rent państwowych, jak n. p. marcowej o 60 ct. (do 101-85) majowej o 10 ct. (do 98-90) węgierskiej renty zlotowej o 30 ct. (do 114-55) węg. renty pap. o 50 ct. (do 102-25). Optymiści nawet nie spodziewali się takiego świetnego rezultatu. Gorączka formalna opanoła wszystkich właścicieli dawnych obligacji. Każdy się spieszy, zgłasza się do apelu i konwertuje. Pessimisci, którzy w powodzenie operacji walutowych w Austro-Węgrzech nie wierzyli, obecnie kupują nie tylko nowe koronowe walory (pomimo, że oficjalnie nie wprowadzono ich jeszcze na giełdę), lecz nadto akcyje tych banków, które przeprowadzają emisye i konwersye, należąc do grupy Rotschilda. Dzięki temu pokupowi, kredyty posunęły się o 1 zł. 10 ct. (do 324), a za nimi cały szereg bankowych walorów. Austriacką rentę koronową sprzedawano po 95-25, a węgierską po 94-25.

Wczoraj poczyniła grupa Rotschilda pierwsze kroki co do kotowania na giełdzie tutejszych nowych koronowych austriackich i węgierskich walorów. Donosim przed tygodniem, że grupa zamierzała o to się starać dopiero po skończonej konwersyi, t. j. po ogłoszonym ostatecznym terminie 7 lutego. — Ołbrzymi jednak rozwój tran-

sakcyj w nowych walorach skłonił grupę do wcześniejszego przeprowadzenia odnośnych kotowań. Kurs dzisiaj płacony 95-25 za rentę koronową austriacką odpowiada oprocentowaniu po 4-2 od sta i kursowi obecnemu renty majowej. Opowiadają tu w Wiedniu, że jeden z największych spekulantów zawarł interes na premię w Berlinie po koniec czerwca, za 10 milionów węgierskiej renty koronowej po kursie 93-75.

Rada nadzorcza czeskiego banku eskontowego w Pradze postanowiła wypłacić dywidendę od akcyj tego banku 24 zł., co odpowiada oprocentowaniu po 12 zł. od sta rocznie.

Kalendarz rybacki. W lutym nie wolno łowić: raka samca i samicy; natomiast wolno łowić wszystkie gatunki ryb, jeżeli mają przepisany miarę.

W dni słoneczne między godziną 11 a 2 można łapać na wędkę: karpie, głowacze, lipienie, okonie, szczupaki, płotki, czerwionki i belenie, węgorza na wędkę nocną.

Targ zbożowy.

Lwów, 1 lutego: pszenica 7-15 do 7-50, żyto 5-90 do 6-10, jęczmień 4-90 do 5-40, owies 5-25 do 5-50, rzepak 10-50 do 11-—, groch 6-50 do 9-50, wyka 5-— do 5-50, nas. lnia 10-— do 10-25, bób — do —, bobik 4-50 do 5-—, hreczka 6-80 do 7-50, konieczyna czerwona 65-— do 70-—, biała 73-— do 80-—, szwedzka 64-— do 75-—, kminek 17-— do 20-—, anyż 35-— do 38-—, kukurudza stara 5-25 do 5-60, nowa — do —, chmiel 65-— do 85-—, spirytus gotowy 13-75 do 14-—. Nowy spirytus na termin — do —.

Uspokojenie niezmiennie.

Rzeszów: pszenica 7-20 do 7-50, żyto 6-15 do 6-40, jęczmień browarny 5-60 do 6-—, pastewny — do —, owies 5-50 do 6-—, wyka 4-80 do 5-25, groch 6-— do 7-50, rzepak 10-75 do 11-25, chmiel za 56 kil. — do —, konieczyna 62-— do 75-—, maku hy rzepakowy — do —, Spirytus bez podatku 11-50 do —.

Praga: pszenica czeska 8-40 do 8-90, węgierska 8-70 do 8-85, austriacka — do —, żyto 7-20 do 7-60, owies 6-25 do 6-50, soczewica — do —, groch 10-— do 13-—, bób — do —, jęczmień 7-20 do 8-90, rzepak 12-75 do 13-15, olej rzepakowy 31-— do 31-50, kukurudza 5-65, wyka 7-— do 7-25, rzepak 12-75 do 13-15, olej rzepakowy 31-— do 31-50.

Budapeszt: pszenica na jesień 7-63 do 7-65, na wiosnę 7-46 do 7-48, kukurudza — do —, na maj-czerwiec 4-75 do 4-76, owies na jesień — do —, na wiosnę 5-50 do 5-52, rzepak sierpień wr. esień 11-25 do 11-35, spirytus 13-60 do 13-75.

Wiedeń, 31 stycznia. (Telegram Gazyety Lwowskiej).

Na wczorajszy targ przypędzono bydła rzeźnego: 4305 sztuk opasowego, — z paszy i 641 sztuk chudego.

Razem 4946 sztuk.

Pomiędzy temi z Galicyi przypędzono 826 sztuk opasowych, — sztuk z paszy i 156 sztuk chudych, z Bukowiny 194 sztuk opasowych.

Ogółem przypędzono o 1744 sztuk więcej niż zeszłego tygodnia.

Przebieg targu był mdły. Ceny spadły o 2 do 5 złr.

Nie sprzedano 469 sztuk.

Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 52 zł. — ct. do 57 zł. — ct., za towar przedni po 58 zł. — ct. do 61 zł. — ct., wyjątkowo po 63 zł. — ct. do — zł. — ct., węgierskie woły opasowe po 52 zł. — ct. do 58 zł. — ct., za towar przedni 59 zł. — ct. do 64 zł. — ct., wyjątkowo po — zł. — ct. do — zł. — ct.; z innych krajów koronnych woły opasowe po 53 zł. — ct. do 60 zł. — ct., za towar przedni po 61 zł. — ct. do 67 zł. — ct., wyjątkowo po 66 zł. — ct. do — zł. — ct.; krowy po 20 zł. — ct. do 28 zł. — ct.; stadniki po 24 zł. — ct. do 34 zł. — ct.; bawoły po — zł. — ct. do — zł. — ct., woły po — zł. — ct. do — zł. — ct., za 100 klg. żywej wagi.

Bydło chude po 28 zł. — ct. do 86 zł. — ct. za sztukę.

OSTATNIA POCZTA

Najjaśniejszy Pan udzielał przedwczoraj przedpołudniem ogólnych posłuchań, i raczył przyjąć między innymi: księcia arcybiskupa ołomunieckiego, dr. Kohna; wiceadmirala, barona Pilnera; i radców ministerjalnych: dr. Acha, br. Kolbensteinera i Pokornego.

Na prywatnej audyencyi przyjął Monarcha dotychczasowego ambasadora hiszpańskiego, pana Merry del Val, poczem nadał mu wielką wstęgę orderu św. Szczepana; a dalej ablegatów papieskich, którzy przywieźli barety nowo mianowanym kardyna-

łom. nuncyuszowi Galimbertiemu i prymasowi Węgier, ks. arcybiskupowi Vaszaremu.

Najdostojniejszy Arcyksiążę Leopold Salvator przybył przedwczoraj w południe ze Lwowa do Wiednia, i zaraz wieczornym pociągami wyjechał do Ponteby, a ztąd do Viareggio, na pogrzeb swej teściowej, księżnej Małgorzaty Madryckiej.

Wedle dzienników wiedeńskich program większości parlamentarnej przedłożony zostanie w sobotę przez prezesów członkom trzech wielkich klubów. W niedzielę program zostanie ogłoszony w dziennikach.

Wiener Zeitung dowiaduje się, że kilka poprawek, uczynionych przez p. Plenara do projektu programu rządowego otrzymało aprobatę Korony.

Obrady Izby dep. nad budżetem Ministerstwa wyznań i oświaty zajmą niezawodnie kilka jeszcze posiedzeń, albowiem do głosu zapisanych jest wielu mówców.

Pruska Izba deputowanych ukończyła już obrady nad etatem ministerstwa spraw wewnętrznych. W ciągu dyskusji oświadczył minister Eulenburg, że osoby, przejęte namiętnym duchem stronnictw, nie mogą być potwierdzane w godnościach państwowych. Ta zasada wykonywana jest w obec wszystkich stronnictw; nigdy atoli nie zachodzi wypadek, aby ktoś z tego jedynie powodu nie został potwierdzony, że jest gorącym katolikiem. Na odnośne zapytanie oświadczył minister Eulenburg, że kwestya palenia zwłok omawiana była kilkakrotnie i dokładnie przez znawców z powodu niebezpieczeństwa choroby; rząd wszakże na palenie zwłok nie może udzielić zezwolenia.

Z Warszawy donoszą, że generał Hurko powołany telegraficznie przez cara, odjechał d. 30 stycznia do Petersburga. Powołanie to ma stać w związku z dyslokacją wojsk, tudzież z budową kolei strategicznych w Królestwie.

Królowa Natalia przybędzie w najbliższych dniach do Rumunii i zamieszka w zamku Sinaia.

Z Belgradu donoszą, iż z polecenia cara poseł rosyjski Persiani wyraził pierwszemu regentowi Risticzowi wielkie zadowolenie swojego monarchy z powodu załatwienia zatargu między Milanem i Natalią.

Z okazji zaślubin rumuńskiego następcy tronu odbyła się między regencją i królem Karolem wymiana nader serdecznych depesz. w których wyrażono życzenie utrzymania i wzmacniania tradycyjnych przyjaznych stosunków.

Według wiadomości z Brukseli, gabinet p. Beernaerta, nie mogąc pokonać trudności, jakie nie pozwalają przyjść do skutku dziełu rewizji konstytucji belgijskiej w obecnej konstytuancie, postanowił przedłożyć królowi wniosek rozwiązania parlamentu.

Ruch rewolucyjny w Belgii rozwija się tymczasem coraz silniej, i grozi już nie przewrotem państwowym, ani zmianą podstaw społecznych, lecz wprost bratobójczą wojną, walką na noże nędzarzy z kapitalistami. W całej Belgii na murach, drzewach, płotach, przydrożnych domach pojawiła się odezwa do robotników bez zajęcia, wzywająca w najgwałtowniejszych wyrazach do podniesienia socyalnej rewolucji.

W Izbie francuskiej podczas dyskusji nad budżetem ministerstwa marynarki dep. Derouléde, dotknięty uwagą dep. Pichon'a, współpracownika dziennika Justice, odparł ostro: "Więcej spokoju, młody towarzyszu Herza." W skutek wyzwania, przesłanego przez dep. Pichon'a, naznaczone zostało spotkanie, którego rezultat doniósł wczorajszy telegram.

Komisya śledcza Izby dyskutowała nad sprawą sprawozdawcy. Republikanie byli zdania, że należy wybrać już teraz sprawozdawcę, konserwatyści zaś mniemali, że śledztwo trzeba dalej prowadzić, to zdanie przeważało 15 głosami przeciw 10. Wydział będzie dalej obradować i podzieli się na 4 subkomitety.

Z Londynu donoszą, że stan zdrowia Herza znacznie się pogorszył, lekarze sądzą jednak, że wyzdrowieje.

Trzej członkowie parlamentu, których od oskarżenia uwolniono, jak się zdaje, nie myślą być obojętni w obec krzywdy, jaką im wyrządzono przez nieuzasadnione wydanie władzom sądowym.

Julian Roche zamierza interpelować rząd, na jakiej podstawie zażądano wydania go władzom sądowym.

Thévenet oświadczył w rozmowie z pewnym reporterem, że także pomyśli o uka-

raniu tej lekkomyślności, z jaką zażądano jego wydania.

W Londynie nastąpiło zatwierdzenie mowy tronowej, której treść podał telegram. W piątek odbyła się rada ministrów, na której zatwierdzono ośnowę mowy tronowej i przedłożono ją królowej do zatwierdzenia. Daily News, organ Gladstone'a, zapewnia, że oprócz projektu do nowej ustawy irlandzkiej, która stanowi oś polityki nowego gabinetu, przedłożony będzie parlamentowi cały szereg projektów ustawodawczych, dotyczących wszystkich krajów Anglii. Między tymi projektami pierwszorzędne znaczenie mieć będzie reforma wyborcza. Wybory odbywać się mają w jednym dniu, w którym wszystkie szynki bezwarunkowo mają być zamknięte.

Podczas kiedy gabinet Gladstone'a uwzględnić pragnie w Irlandyi postulat tamtejszej ludności, nie liczy się weale z opinią miejscowej ludności w Egipcie, gdzie zapewnić sobie pragnie wpływ decydujący za wszelką cenę. Daily News tłumaczy stanowisko khedywa Abbasa wobec wypadków ostatnich czasów ambitnym jego zamiarem, aby po niedołączonych rządach swego ojca przywrócić dawną świetność swego rodu. Mianowicie przyrzekł on sobie święcie, że zdobędzie napowrót Sudan dla Egiptu i spełni w nim misję cywilizacyjną podobnie, jak to uczyniła Austria w Bośni i Hercegowinie. Doradcy zaufani zapewnić mieli khedywa, że w usiłowaniach tych poprze go sułtan siłą zbrojną. Ponieważ jednak khedyw nie dobrze, że Anglia na spełnienie tych planów obojętnie patrzeć nie będzie, więc stara się obecnie iść ręką w rękę z sułtanem i pozbyć się Anglików z Egiptu w czasie jak najkrótszym, aby mieć wolną rękę w Sudanie.

Wiadomość ta, zamieszczona w organie Gladstone'a, tłumaczyć ma poniekąd postawę Anglii w sprawie egipskiej i usprawiedliwiać dalsze jej postępowanie.

Times donosi z Kairu: Dawny antyeuropejski prąd, rozbudzony przez khedywa, trwa dalej. Tajne zgromadzenia, podniecające opozycyjnego ducha, odbywają się codziennie. Zdaniem wytrawnych znawców stosunków krajowych, przesilenie nie jest jeszcze ukończone. Daily News utrzymuje, że khedyw, wiedziony myślą uświetnienia swego domu, dąży do odzyskania Sudanu dla Egiptu i cywilizacji. Utwierdzany w swym planie przez tureckich baszów, zapewniających mu poparcie sułtana, przedewszystkiem uwolnić się chciał od krępującej angielskiej opieki.

Z Zanzibaru donosi Standard, iż między tamtejszą ludnością arabską panuje z powodu niebezpiecznego stanu zdrowia sułtana zanzibarskiego, wzburzenie umysłów tak silne, iż zachodzi obawa zbrojnego powstania. Anglicy skutkiem tego przedsięwzięli środki ostrożności.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kołomyja, 1 lutego. (Tel. prywat.) Rada gminna na wczorajszym posiedzeniu uchwaliła jednogłośnie nadać J.E. Panu Namiestnikowi Kazimierzowi hr. Badeniemu w uznaniu znakomitych i pożytecznych zasług około dobra Państwa i kraju, i szczególnego opiekowania się interesem miast i gmin, obywatelstwo honorowe miasta Kołomyi.

Kalkuta, 1 lutego. Przybył tu wczoraj Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand. Wicekról indyjski i gubernator Bengalu oczekiwali Dostojnego Gościa na dworcu. Od dworca aż do gmachu rządowego ustawiony był szpaler wojska, ulice zaś natłoczone publicznością.

Wiedeń, 1 lutego. (Tel. prywat.) Prezes gabinetu hr. Taaffe miał wczoraj w Izbie misteryjalnej parlamentu dłuższą konferencję z dep. Plenerem. Równocześnie odbyła się konferencja PP. Ministrów Schoenborna i Falkenhayna z hr. Hohenwartem i dep. Deymem.

Dzisiaj ogłoszony zostanie prospekt subskrypcyj 6 prc. pożyczki bułgarskiej. Subskrypcja będzie otwarta na część tej pożyczki, w kwocie 32,050.000 franków.

Wiedeń, 1 lutego. Na wczorajszym posiedzeniu Izby dep. oświadczył przewodniczący komisji dla reformy wyborczej, Widman, na zapytanie dep. Steinwendera, że komisya odbędzie niebawem posiedzenie i rozpocznie obrady nad wnioskiem dep. Kaisera w sprawie zaprowadzenia bezpośrednich wyborów w gminach wiejskich.

Następnie toczyła się w dalszym ciągu dyskusja szczegółowa nad budżetem oświaty.

Deput. Bendel oświadczył, że w ogóle zgadza się z wywodami P. Ministra Gautscha.

Dep. Hauk wskazywał na nieproporcjonalnie wysoką liczbę żydów w wyższych zakładach naukowych.

Po kilku faktycznych sprostowaniach zabrał głos referent hr. Piniński i zaznaczył, że uważa za godne polecenia ulepszenie nauki języków klasycznych w gimnazjach, jednak bez ograniczenia materiału. Wychowanie w szkołach symultannych jest bez wątplenia moralne i religijne. Przeciwnikowi wprowadzenia do szkół moralności bezdogmatycznej musi mowca zastrzedz się jak najbardziej stanowczo. Mowca wyraża nadzieję, iż na dotychczasowej drodze będzie można osiągnąć bezwątplenia znaczne uspokojenie umysłów (huczne oklaski). Izba przyjęła następnie tytuł „zarząd centralny Ministerstwa wyznań i oświaty“.

Przy tytule „wyznania“ dep. Kronawetter wnosi rezolucję wzywającą Rząd aby jeszcze w ciągu bieżącego roku przedłożył zapowiedziany w ustawie z d. 7 maja 1874 projekt ustawy o katolickich gminach parafialnych. Mowca domaga się dalej, by Rząd przedłożył projekta ustaw w sprawie przyczyniania się funduszu religijnego do kosztów nauki religii w szkołach ludowych i średnich i aby corocznie przedkładał Izbie wykaz stanu funduszu religijnego.

Mowca występuje przeciw nadzwyczajnemu powiększeniu liczby klasztorów i ubolewa nad wzmaganiem się zakonów żebrzących.

P. Minister oświaty oświadcza, że nie chce się wdawać w polemikę z wywodami dr. Kronawettera, który poddał ujemnej krytyce działalność kongregacji. Następnie oświadcza P. Minister, że zaniechanie ogłaszania w Dzienniku praw państwa nowo założonych kongregacji ma w ustawie swoje uzasadnienie.

Dep. Morsey polemizuje z dep. Kronawetterem, który zastrzega się następnie, jakoby o kongregacjach wyrażał się w sposób hanbiący lub sztychli.

Tytuł budżetu „wyznania“ uchwalono. Dep. Hertz wnosi interpelację w sprawie postanowień co do rozporządzeń o przeprowadzeniu ustawy o ochronie przeciw zarazie płucnej u bydła i o tępieniu tej zarazy.

Dep. Tausche wnosi interpelację w przedmiocie zaprowadzenia racjonalniejszej niż dotąd metody sprzedaży chleba, oraz w przedmiocie ścisłego przestrzegania przepisów co do bezpiecznego nabywania wiktuałów i najniebezpieczniejszych środków żywności.

Wiedeń, 1 lutego. Według doniesienia tutejszych dzienników, Rządy austriacki i węgierski mają już w dniach najbliższych przedłożyć parlamentom umowę w sprawie traktatu handlowego z Serbią.

Wiedeń, 1 lutego. Doniesienie Polit. Corr. z Budapesztu stwierdza, iż podróż do Wiednia prezesa gabinetu węgierskiego dra Wekerlego, którą przedsięwziął wczoraj, nie stoi w żadnym związku z jakimikolwiek zmianami w łonie gabinetu węgierskiego.

Wiedeń, 1 lutego. Według doniesienia do Polit. Corr. z Belgradu, zamierza Natalia odwiedzić Serbię w maju, ale tylko pod tym warunkiem, iż skupczyła znieście przedtem ustawę, postanawiającą, iż rodzice króla mieszkać mają po za granicami Serbii.

Wiedeń, 1 lutego. Wbrew wczorajszemu pogłoskom o rzekomym zamachu na życie cara, donoszą dziś z Petersburga, że car był obecny na wczorajszym balu dworskim i rozmawiał z wielu osobami.

Budapeszt, 1 lutego. Deputacja robotników fabryki broni, należących do zmowy, zgodziła się na obniżenie płacy przy zamówieniach na akord, i przyrzekła, że namówi kolegów do podjęcia pracy. Wielka część robotników miała już dzisiaj pracę rozpocząć.

Berlin, 1 lutego. (Tel. prywat.) Rząd niemiecki przyjął w zasadzie propozycję Rumunii względem traktatu handlowego. Traktat zostanie w najbliższym czasie zawarty. Zawierać będzie klauzulę państw najwięcej uprzywilejowanych, tudzież przyrzeczenie niepodwyższenia taryfy wchodowej podczas trwania traktatu.

Berlin, 1 lutego. Komisya wojskowa rozpoczęła szczegółowe rozprawy nad przedłożeniem i przyjęła wniosek Richtera, aby wybrał podkomitet, któryby opracował stronę finansową przedłożenia wojskowego.

Kolonia, 1 lutego. Köln. Ztg. otrzymuje z Petersburga, że strony jak najlepiej poinformowanej ponownie potwierdzenie, iż stanowisko ambasadora rosyjskiego w Paryżu, hr. Mohrenheima, jest zachwiane. Hr. Mohrenheim ustąpi jednak dopiero po niejakiem czasie, aby uniknąć pozoru, iż odwołanie jego pozostaje w łączności ze sprawą panamską.

Rzym, 1 lutego. Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych nie zażądano wydania żadnego z jej członków sądowi.

Rzym, 1 lutego. Rewizje domowe u aresztowanego dyrektora banku rzymskiego Tanlongo i kasyera Lazzaroni, zostały ukończone; znaleziono rozmaite ważne papiery, pomiędzy którymi są dokumenta, kompromitujące wiele osób, a także dwóch deputowanych.

Paryż, 1 lutego. Minister sprawiedliwości wniósł w Izbie deputowanych projekt ustawy, według której rozszerzanie oszczerczych pogłosek, mogących wywołać panikę i spowodować ludność do wycofywania wkładek z kas oszczędności, byłoby karane więzieniem od dwóch miesięcy do dwóch lat, lub stosowną grzywną. P. Bourgeois żądał, aby wniosek jego uznano za nagły, poczem minister handlu, Tirard, motywował konieczność takiej ustawy tem, że obecną kampanię przeciw kasom oszczędności konieczne potrzeba zwalczyć, ona bowiem podkopuje kredyt Francji. Wywiązała się nad tą kwestyą ożywiona dyskusja, wśród której występowano jak najenergiczniej przeciw projektowi wzmiankowanej ustawy. Prezes ministrów Ribot oświadczył, że rząd jest zupełnie przekonany, iż wycofanie wkładek, które już nie powróciły do kas oszczędności, przedstawiają małą stosunkowo kwotę, kasy oszczędności mają bowiem rękojmię, która przewyższa wszystkie inne we Francji, a do zaniepokojenia nie ma żadnego powodu; rząd jednak jest zdecydowany nie ścierpieć już dłużej pogróżek i wrogiego występowania przeciw państwu. Ostatecznie projekt ustawy tej uchwalono 326 głosami przeciw 178, poczem, po przemówieniach Tirarda i Ribota, postanowiono 336 głosami przeciw 50 ustawę tę rozpowszechnić przez ogłoszenie i wywieszenie jej tekstu we wszystkich gminach Francji.

Madryt, 1 lutego. Król Alfons XIII zachorował na odrę.

Londyn, 1 lutego. W Izbie parów, w ciągu rozpraw nad adresem do korony, lord Salisbury wyraził się z pochwałą o polityce rządu w sprawie Ugandy i Egiptu. Lord Kimberley wyraził radość z tego powodu, iż zgadza się z lordem Salisburyem co do polityki zagranicznej. Anglia nie może zwlekać, gdy chodzi o to, by utrzymać w bezpieczeństwie swą potęgę w Egipcie i by w kraju tym zabezpieczyć ład i spokój. Rząd żywi nadzieję, iż na khedywa wpłyną ostatnie wypadki dodatnio.

Londyn, 1 lutego. W Izbie gmin podczas rozprawy nad adresem do tronu zapewnił Gladstone, iż ostatnie oświadczenia khedywa były jak najbardziej zadowolające. Co do przyjaznych oświadczeń Francji w sprawie egipskiej z minionej jesieni, to są one dotąd przedmiotem rokowań z rządem wielko-brytyjskim. Obecnie idzie o spełnienie obowiązku, gdyż Anglia jest odpowiedzialna za utrzymanie porządku i spokoju w Egipcie.

Washington, 1 lutego. Wiadomość, iż rząd Wielk. Brytanii założył protest przeciw postępowaniu rządu Stanów Zjednoczonych w sprawie Hawaj, potwierdza się.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 1 lutego 1893, godzina 10 minut 35. Akcje kredytowe 323.65, Akcje kolei państwowej 298.25, Akcje tytoniowe 170.75, Anglo-austriackie 152.50, Unionbank 248.—, Kolej Karola Ludwika —, Południowa 94.15, Renta papierowa —, 5-prc. galic. hipoteczne obligacje Banku dla krajów koronnych —, liste zastawne —, galic. obligacje indemnizacyjne —, 4½-prc. listy zastawne banku krajowego 102.20, 4½-prc. pożyczka krajowa z roku 1893 100.80, Napoleondor —, Rubel papierowy —, 4-prc. węgierska renta złota —, za 100 marek 59.22. Usposobienie silne.

Wiedeń, 1go lutego 1892 r. godz. 2, minut —, Akcje kredytowe 323.65, Alp. Tow. górnicze 53.50, Węgierskie akcje kredytowe 372.—, Akcje anglo-austriackie 153.—, Akcje banku Union 248.50, Akcje kolei Karola Ludwika 231.—, Akcje kolei Północnej 286.75, Akcje kolei Południowej 94.—, Losy tureckie 45.10, Akcje kolei państwowej 297.25, Akcje kolei Lwowsko-Czerńowieckiej 255.75, Akcje kolei węgierskiej Północno-wschodniej —, Wiedeńskie losy komunalne 170.—, Akcje tytoniowe 169.50, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 105.—, Akcje kolei Elbetal 232.50, Akcje banku dla krajów koronnych 237.90, 4-prc. węgierska renta złota 114.65, Akcje banku związkowego 120.10, Rubel papierowy 1.24.12, Węgierska renta papierowa 102.40. Usposobienie spokojne.

Telegramy zbożowe z d. 31 stycznia 1893 r. Wiedeń: okowita per 10.000 litr. procent 13.70 do 13.90 zł. Budapeszt: pszenica na wiosnę 7.43 do 7.45 zł. Berlin: pszenica (na sierpień) 155.25 do — zł., żyto — do — zł., spirytus 33.10 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 49.25 fr.

Odpowiedzialny Redaktor: Adam Krechowiecki.

Nadesłane.

Wszech nauk lekarskich

dr. S. Reinhold

dentysta

ordynuje ulica Jagiellońska 1. 2, od godziny 9—12 przed poł. i 2—5 po południu.

Specjalista chorób uszu, nosa i gardła

dr. J. Reinhold

euer. demonstrator na klinikach prof. Grubera i Stoerka i b. sekundaryusz szpitala powszechnego we Wiedniu.

Ordynuje ulica Jagiellońska 1. 2, od godziny 9—12 przed południem i 3—5 po południu.

Kantor wymiany

c. k. uprz. gal. akc. Banku hip. powołując się na poprzednio ogłoszoną konwersję walorów austriackich węgierskich, którą skutecznie nie licząc żadnej prowizji, zwraca uwagę iż termin konwersji upływa z dniem 7 lutego b. r.

Gdyby w dostarczeniu na powyższy termin efektów do konwersji przeznaczonych zachodziła jaka trudność wystarcza zgłosze-

nie się tudzież złożenie odpowiedniej kaucyi, efektów zaś dostarczyć można najpóźniej do dnia 1 marca b. r.

206

Dla usunięcia zawrotów głowy zaćmień w oczach, uporczywych bólów głowy, do których zwykle tak są skłonne osoby krwiste, dosyć, jak wypija wieczorem szklankę ziółek Chambarda. Bardzo przyjemnego smaku, w krótkim czasie zmniejszają i usuwają te przypadłości najkrótszego nawet oderwania się od zwykłych zajęć, lub diety Skład we Lwowie w aptekach PP. Mikolascha, Wewiorskiego, Ruckera, Sklepińskiego i Lachowicza.

Wystawy i Muzea.

Muzeum przemysłowe w ratuszu codziennie od godziny 9—1 przed i od g. 3—6 po południu. Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dni 20 ct. W niedzielę otwarte od g. 10—1 przed południem, wstęp wolny.

Muzeum im. Dzieduszyckich przy ulicy Teatralnej L. 18, otwarte dla publiczności w święto i niedzielę od godziny 10—11 przed południem, w środy i soboty od g. 11—3. Wstęp wolny.

Ruch pociągów kolejowych.

ważny od 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:						Ze Lwowa odchodzą:					
Pociąg	posp.	Pociąg	posp.	Pociąg	posp.	Pociąg	posp.	Pociąg	posp.	Pociąg	posp.
Z Krakowa	6.01	2.50	9.01	6.46	9.32	Do Krakowa	10.41	3.07	5.25	11.01	7.56
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9.01	—	—	Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	7.56	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2.57	9.40	7.21	—	Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2.58	—	9.41	10.26	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2.45	9.17	6.55	—	Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3.10	—	10.02	10.52	—
Z Suczawy	10.09	—	7.56	1.42	7.06	Do Suczawy	6.36	—	9.56	3.22	10.56
Z Kimpolungu	10.09	—	7.56	—	7.06	Do Husiatyna via Halicz	6.36	—	—	3.22	—
Z Radowic	10.09	—	7.56	—	7.06	Do Słobody rungurskiej	6.36	—	9.56	3.22	10.56
Z Hliboki	10.09	—	7.56	—	7.06	Do Nowosielicy	6.36	—	9.56	—	10.56
Z Nowosielicy	—	—	7.56	—	7.06	Do Hliboki	6.36	—	9.56	—	10.56
Z Słobody rungurskiej	10.09	—	—	1.42	7.06	Do Radowic	6.36	—	9.56	—	10.56
Z Husiatyna via Halicz	10.09	—	—	1.42	—	Do Kimpolungu	6.36	—	—	3.22	—
Z Nowego Sącza Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9.16	2.35	—	Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6.16	10.21	7.41
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9.16	—	—	Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10.21	7.41
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	1.41	Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskoleza i Pesztu	—	—	6.16	—	7.41
Z Pesztu, Miskoleza, Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	—	—	1.41	Do Bełżca i Sokala	—	—	—	—	9.5
Z Sokala i Bełżca	—	—	—	—	4.48	Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	7.36
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	8.32						

U w a g a: Godziny drukowane grubymi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5 rano. Czas kolejowy (średnio europejski) różni się o 35 minut, t. j. zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 po południu, zegar kolejowy wskazuje godz. 11-25 przed południem.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 1 lutego 1893.

1. Akcje za sztukę.		placa żądają walutę austr.	złr. ct.	złr. ct.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	219	—	222	—
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	253	—	256	—
Banku hip. galic. po 200 zł. a. w.	340	—	—	215
Banku kred. gal. po 200 zł. a. w.	—	—	—	215
2. List. zast. za 100 zł.		101 10	101 80	
Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l.				
5 pr. w. a.				
wylosowane z 10 pr. premii	108 60	109 30		
Banku hipot. 4 1/2 pr. los. w 50 l.	100	—	100 70	
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 l.	100	—	100 70	
Tow. kred. ziem. 4 pr. w. a.				
I. emis.	97 70	98 40		
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a.				
los w 4 1/2 lat	95 90	—	—	
4 1/2 pr. w. a. los. 52 l.	100 60	101 30		
4 pr. w. a. los. w 56 l.	95 60	96 30		
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacji (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	—	—	—	
(daw. 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a.	—	—	—	
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	50	—	—	
4. Oblig. za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	105	—	—	
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	96 50	97 20		
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	102	—	102 70	
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	—	—	—	
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101 80	102 50		
Pożyczki kr. 6 pr. w. a.	103 50	—	—	
Pożyczki kr. 4 1/2 pr. w. a.	99 50	—	—	
" " " 4	95 50	—	—	
5. Losy miasta Krakowa	24	—	26	
" " " Stanisławowa	40	—	44	
6. Monety.				
Dukat cesarski	5 63	5 73		
Napoleonor	9 56	9 66		
Półimperyal	9 70	—	—	
Rubel rosyjski srebrny	1 22 1/2	1 27		
" " papierowy	1 22 1/2	1 24 1/2		
00 marek niemieckich	59	—	59 50	

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30. stycznia 1893.

Dług państwa.		placa żądają	złr. ct.	złr. ct.
Jednolity dług państwa w banknot.		98.90	99.10	
maj-listopad		98.90	99.10	
lut-y-sierpień		98.90	99.10	
Jednolity dług państwa w srebrze		98.40	98.60	
styczeń-lipiec		98.40	98.60	
kwiecień-październik		98.40	98.60	
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	147	—	149	
" " " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	148.50	149	—	
" " " 1860 po 100 zł. 5 pr.	165	—	165.50	
" " " 1864 po 100 zł.	194	—	195	
" " " 1864 po 50 zł.	193.50	194.50	—	
Renty Com. po 42 ltr. austr.	—	—	—	
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	155.50	156.50	—	
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	116.50	116.70	—	
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	101.85	102.05	—	
2. Obligacje ind. 5 pr. (za zł. m. k.)				
Bukowiny	105.50	—	—	
Galicyi	105	—	—	
Niższej Austrii	109.75	—	—	
Siedmiogrodu	—	—	—	
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	96.35	97.35	—	
3. Akcje.				
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	152.50	153.50	—	
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	324	—	324.50	
Niżno-aust. tow. eskom. po 500 zł.	643	—	648	
Gal. banku hip. po 200 zł.	340	—	—	
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	—	—	—	
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—	—	—	
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	243	—	245	
Bank austro-węgierski a 600 zł.	999	—	1003	
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	95.50	96.50	—	
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	342	—	345	
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—	—	—	
Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—	—	—	

Północna kolej po 1000 zł. m. k.		2835	—	2875	—
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.		220.75	221.75		
Lwów-Czer. kol. l. po 200 zł. a. w.		255.25	256.25		
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w. a.		297.25	298		
Polud. kol. państw. po 200 zł. w. a.		94	—	94.50	
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze		303.50	304	—	
4. Listy zastawne losowane.					
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.		—	—	—	
Powz. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr.		—	—	—	
w złocie w 50 l.		118.50	119.50		
Powz. austr. zakł. kr. ziem. 4 1/2 pr.		—	—	—	
a. w. w 50 l.		101	—	—	
" " " " 4 pr.		97.50	98.30		
" " " " premiiowe po 3 pr.		117	—	117.50	
Gal. Zak. "kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.		—	—	—	
" " " " w 20 l. 7 pr.		—	—	—	
" " " " k w 36 l. 6 pr.		101.75	—	—	
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.		98.75	—	—	
" " " " po 4 pr. w 41 l. wyl.		95.50	96	—	
" " " " 52 latach zwrotne		100.80	—	—	
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 1/4 l.		100	—	100.25	
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisji		—	—	—	
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.		101.50	—	—	
Banku aust. węg. 4 1/2 pr.		100	—	100.20	
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 pr.		101.50	—	—	
" " " " wyl. 4 1/4 pr.		101	—	102	
" " " " w 41 l. wyl.		97.20	98	—	
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)					
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.		—	—	—	
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze		—	—	—	
Kolej północna po 100 zł. em. 1886 4%		100	—	100.80	
" " " " po 100 zł. 1887		99.50	100.50		
Kol. gal. Kar. Lud. emisja z r. 1881 po 300 zł. 4 1/2 pr.		—	—	—	
detto (Jarosław-Sokal)		—	—	—	

Kol. Gal. Lwów-Czer.-Jas. emisja a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884		89.30	90.30
z r. 1884		96.55	97.55
z r. 1866		—	—
r r. 1872		—	—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.		105.80	106.80
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.		142	—
142.50			
6. Losy			
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w.		194	—
Clarego po 40 zł. m. k.		58.50	59.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.		134	—
136.50			
Keglewicza po 10 zł. m. k.		—	—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w.		22.75	23.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.		23	—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w.		61.25	62.50
Palfiego po 40 zł. m. k.		57	—
57.75			
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł. węg.		18.75	19.25
po 5 zł.		12.75	13.25
Fundacya szpitala Areyk. Rudolfa po 10 zł. a. w.		25	—
25.75			
Salma po 40 zł. m. k.		68	—
69			
St. Genois po 40 zł. m. k.		68.50	69.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.)		41	—
43			
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.		139.50	—
Pożyczki " po 50 zł. a. w.		66.50	68.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.		44	—
45			
Windischgratza po 20 zł. m. k.		74	—
7. Weksle (za 3 miesiące).			
Augsburg na 100 w. p. n.		—	—
Berlin na 100 marek w. p. n.		—	—
Frankfurt na 100 marek w. p. n.		—	—
Hamburg na 100 marek w. p. n.		—	—
Londyn za ft. szt.		120.90	121.35
Paryż za 100 fr.		48.17.5	48.22.5
Kurs złota.			
Dukat cesarski men.		5.68	—
5.70			
" pełnej wagi		5.67	—
5.63			
Korona		—	—
20-frankówka		9.63	—
9.64			
Rosyjski półimperyal		—	—
Talar związkowy		—	—
Srebro		—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 17735 [599 3—3]
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę kasy oszczędności miasta Kołomyi dozwolona została w celu ściągnięcia trzech rat po 325 zł. 44 ct. i resztującego kapitału 6406 zł. 68 ct. w. a. zpn. egzekucyjną sprzedaż realności Herscha Krämera, Estery Weliczker i Scheindli Krauthammer w Kołomyi pod Nr. 80 położonej wykazem hip. l. 9 I. dzieln. w objętej w dwóch, na dzień 6 lutego i 9 marca 1893 każdym razem na godzinę 10 przed. poł. wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 12616 zł. w. a. która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie kwotę 1261 zł. 60 ct. w. a. do rąk komisji licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych którym uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła lub którzy na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adwokata dr. Krasnickiego z zastępstwem adw. dr. Milgroma został ustanowionym, wreszcie że akt opisania przynależności w mowie będącej realności tudzież bliższe warunki licytacyjne w ts. registraturze mogą być przejrane.
W Kołomyi 17 grudnia 1892.

L. 15346 [628 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie podaje do powszechnej wiadomości, że celem ściągnięcia należności w kwocie 9 zł. aw. zpn. odbędzie się w budynku sądowym dnia 1 lutego 1893 i dnia 1 marca 1893 o godz.

10 przed połud. publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod lk. 381 w Starej wsi położonej w hł. 411 ks. gr. gm. Stara wieś objętej Stanisława Mrozka własnej.
Ceną wywołania jest kwota 500 zł. za pomocą sądowego ocenienia wynaleziona.
Chęć ubiegać się przy licytacji złożą do rąk komisji sąd

L. 4123 [613 1-3]

C. k. Sąd powiatowy w Rozwadowie ogłasza, że celem zaspokojenia należności Jonasza Garnfunkla w kwocie 25 zł. a. w. z pn. odbędzie się w budynku sądowym w dniach 21 lutego i 21 marca 1893 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja 1/4 części realności lwh. 307 ks. gr. gminy Rozwadow Antoniego Zawadzkiego własnej.

Cena wywołania 350 zł.

Wadyum 15 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest adw. dr. Reichman w Rozwadowie.

C. k. Sąd powiatowy.
Rozwadow, 20 grudnia 1892.

L. 2116 [655 1-3]

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Wania Jacenika w kwocie 100 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie dnia 22 lutego 1893 i dnia 22 marca 1893 każdym razem o 9-tej z rana egzekucyjna publiczna sprzedaż połowy posiadłości lwh. 151 księgi gruntowej gminy Złockie objętej i 4/192 części posiadłości lwh. 189 teje księgi objętych Semana Markowicza własnych z tem, iż na pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub powyżej, na drugim zaś i niżej posiadłość ta sprzedana będzie.

Cena szacunkowa wynosi 170 zł.

Wadyum 17 zł.

Reszta warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Muszyna, 20 listopada 1892.

L. 17366 [609 1-3]

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Lewka i Beili Wienerów do Jana Słusarczyka w kwocie 10 zł. a. w. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 24 lutego 1893 i 17 marca 1893 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacja całej realności pod lwh. 65 w Lusowicach położonej Jana Słusarczyka własnej.

Cena wywołania 723 zł. 50 ct.

Wadyum 73 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kremer z substytucją adw. dr. Kęplera.

Chrzanów, dnia 29 grudnia 1892.

L. 92 [608 1-3]

Sprzedaż cegielni parowej i fabryki wyrobów glinianych w Szczakowy do masy konkursowej C. D. Hechtera należącej odbędzie się dnia 24 lutego 1893 o godzinie 10 rano w biurze komisarza konkursowego.

Cena wywołania i wadyum wynosi 2000 zł. a. w.

Bliższe warunki u komisarza konkursowego przejrane być mogą.

C. k. Sąd powiatowy.

Chrzanów, dnia 21 stycznia 1893.

L. 14083 [454 1-3]

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 7 marca 1893 i dnia 5 kwietnia 1893 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności whl. 117 ks. gr. gm. Swarów objętej małolet. Jana i Ewy Fidów własnej na rzecz Michała Branda celem zaspokojenia sumy 30 zł. z przyn.

Cena szacunkowa 238 zł. 12 ct.

Wadyum 24 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych adwokat dr. Psarski w Dąbrowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 3 stycznia 1893.

L. 15583 [627 1-3]

C. k. Sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej Estery Chaji Efrusi, Markusa Efrusi i Majera Rappaporta jako prawonabywców Borucha Gabe przeciw Józefowi Henryce dw. im. Witosławskiej i Wincentemu Witosławskiemu o 9280 zł. w. a. z większej 10150 zł. w. a. zpn. zawiadania iż dnia 24 lutego 1893 i dnia 24 marca 1893 każdym razem o 10 godzinie w B. N. 8 odbędzie się przymusowa publiczna licytacja sumy 24000 zł. w. a. zpn. na rzecz Wincentego Witosławskiego i Józefa Henryki dw. im. Witosławskiej urodz. Dołyckiej w stanie dłużnym ciał hipotecznych wyk. hip. 1492, 1493, 1495, 1496 i 1497 księgi gruntowej gminy Brody, wyk. hip. 603 księgi gruntowej gminy Folwarki wielkie i w stanie dłużnym dóbr Szczurowice z przyległościami Łopatyn, Chmielnio, Laszków, Nowostawce, Hrycowola, Podmanastyrek z karczma, Piaski, Kustyn i Rudenko jako kart ubocznych zahipotekowanej, na rzecz Estery Chaji Efrusi, Markusa Efrusi i Majera Rappaporta jako prawonabywców Borucha Gabe z tem, iż suma ta na pierwszym terminie

tylko za lub wyżej ceny wywołania na drugim zaś terminie za jakąkolwiek cenę nawet poniżej ceny wywołania najwięcej ofiarującemu sprzedana będzie.

Cenę wywołania ustanawia się na 24000 zł. w. a.

Zakład zaś na 2400 zł. w. a.

Resztę warunków licytacji i wyciąg hipoteczny sumy mogą być przejrane w registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby na sprzedaż mającej się sumie po dniu 8 stycznia 1892 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego jakie prawa nabyli, dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli Marceliego Pohoreckiego i Gerschona Habera tudzież innych wierzycieli lub którymby z innego jakiegokolwiek powodu uchwały sądowi w tej sprawie doręczone być nie mogły mianuje się kuratorem Karola Babla w Brodach.

Brody, d. 26 października 1892.

L. 6466 [455 1-8]

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną licytację realności pod nk. i lwh. 45 i lwh. 174 w Nowej wsi położonych w budynku sądowym w dwóch terminach w dniach 7 marca 1893 i 10 kwietnia 1893 każdorazowo o godzinie 10 rano, na drugim terminie niżej ceny wywołania 358 zł., 840 zł. a. w.

Wadya 36 zł. 84 zł.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono adwokata dr. Chrzanowskiego z Kęt.

Ekstrakt tabularny, akt oszacowania i warunki licytacyjne można w sądzie przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Kęty, 9 grudnia 1892.

L. 16620 [491 1-8]

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 9 marca i 13 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 9 rano odbędzie publiczną sprzedaż jednej połowy z pretensyi w sumie 1850 zł. mk. w stanie biernym połowy realności wyk. hip. l. 1149 ks. gr. gm. kat. Stanisławów objętej Kazimierza Sulatyckiego obecnie tegoż spadkobierców własnej na rzecz dłużniczki Wincenty Sulatyckiej zainstalowanej z pn.

Cena wywołania stanowi kwota 971 zł. 25 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w tutejszej registraturze przejrzeć można.

Stanisławów, 21 grudnia 1892.

L. 14716 [495 1-8]

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 8 marca 1893 i dnia 7 kwietnia 1893 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności whl. 156 ks. gr. gm. Bagienica objętej Szymona Gardulskiego własnej na rzecz Emili Masłowskiej celem zaspokojenia sumy 1000 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 1635 zł.

Wadyum 164 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych adwokat dr. Psarski w Dąbrowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, 2 stycznia 1893.

L. 7808 [427 1-3]

Dnia 17 marca 1893 i 18 kwietnia 1893 o godz. 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności wykazem hip. 37 ks. gr. gm. Zawada uszewska Marcina Paska i Maryanny Wąsowej własnej na rzecz uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji celem zaspokojenia 20 rat po 12 zł. i reszty kapitału 33 zł. 44 ct. wa. z pn.

Cena wywołania pierwszej realności 100 zł. w. a.

Wadyum 10 zł. w. a.

Cena wywołania drugiej realności 1003 zł. a. w.

Wadyum 100 zł. a. w.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny, i warunki licytacyjne przejraneć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony adwokat dr. Parvi w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, 22 września 1892.

L. 4943 [430 1-3]

W dniach 8 marca i 10 kwietnia 1893 o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż połowy realności lwh. 118 i 4/48 części realności lwh. 302 w Skomielni białej położonych egzekuta Filipa Kluski własnych na rzecz masy upadłości Samuela Bincera z Andrychowa pto 100 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania połowy realności lwh. 118 kwota 161 zł. 50 ct., 4/48 części realności lwh. 302 kwota 15 zł. 50 ct. a. w.

Wadyum dla pierwszej 17 zł., dla drugiej 2 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny w tut. sąd. registraturze do przejrzenia.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adwokata dr. Kutrzebę w Jordanowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 14 listopada 1892.

L. 8602 [513 1-3]

C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia prawomocnie wywalczonej sumy 16 zł z pn. na rzecz Leibicha Picka odbędzie się dnia 13 kwietnia 1893 i 25 maja 1893 o godz. 10 przed południem w tutejszym sądzie sprzedaż realności dłużnika Mykiety Wachrów własnej, wykazem hipot. l. 194 księgi grunt. dla gminy katastralnej Sądawki objętej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedana nie będzie wynosi 610 zł.

Wadyum 61 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w tut. sądzie.

Dla nieznanych wierzycieli ustanowiono kuratorem p. Stefana Manaczynskiego w Grzymałowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, d. 30 grudnia 1892.

L. 7087 [500 2-3]

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji ze Lwowa 6 rat po 15 zł., oraz 2 rat asekuracyjnych 2 zł. 37 ct., 2 zł. 50 ct. z kapitału pożyczkowego 300 zł. wa. zpn. licytację realności Hersza Friedmana własnej wykazem hipotecznym 147 gminy kat. Olśzyce miasto objętej, w dniu 3 marca 1893 i w dniu 5 kwietnia 1893, zawsze o godz. 10 rano odbyć się mającej w sądzie.

Cena wywołania 1000 zł.

Wadyum 100 zł.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i niżej ceny wywołania, lecz nie niżej 1/3 części takowej.

Resztę warunków, protokół opisania przynależności i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tut. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Albin Turzanski z Lubaczowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Lubaczów, 22 listopada 1892.

L. 17413 [519 2-3]

C. k. miejsko deleg. Sąd powiatowy w Kołomyi ogłasza, że w sali rozpraw przeprowadzać będzie publicznie przymusową sprzedaż realności w Siemakowcach nad Prutem położonej, wedle wykazu hip. 136 teje gm. dłużnika nieobjętej masy spadkowej Fedora Perwusiaka Danyły własnej, na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 75 zł. 37 ct. a. w. w dniach 3 marca i 1893 i 14 kwietnia 1893 zawsze o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 43 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli, którzyby na realności sprzedanej się mającej po dniu 9 sierpnia 1892 prawa rzeczowe nabyli, dla wierzycieli hipotecznych z życia i miejsca pobytu nieznanych, dla niewiadomych ich prawonastępców lub spadkobierców, w ogóle dla tych którymby uchwała licytacji dozwalała lub dalsze uchwały licytacji, relicytacji, likwidacji, ekstrykacji i ekstradykcji dotyczące wcale lub w części doręczone być nie mogły ustanowiono kuratorem adw. dr. Krasnickiego ze zastępstwem adw. dr. Haczewskiego.

Osoby te wzywa sąd, aby kuratorowi potrzebne informacje udzieliły, do obrony swych praw potrzebne kroki poczyniły, i sąd o tem zawiadomiły.

Kołomyja, dnia 22 grudnia 1892.

L. 5496 [594 2-3]

C. k. Sąd powiatowy w Fryszaku zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności firmy B. Schönberg & Frankel w resztującej kwocie 400 zł. aw. zpn odbędzie się dnia 23 lutego i 22 marca 1893 każdym razem o godz. 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lk. 7 w Fryszaku położonej lwh. 245 objętej dłużnika Mendla Getztera własnej.

Cena wywołania wynosi 6000 zł.

Wadyum 600 zł.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania na drugim zaś i poniżej takowej będzie sprzedana.

Inne warunki licytacyjne jakoteż wyciąg hipoteczny mogą być przejrane w kancelaryi tut. sądowej.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kurator Abraham Rössler z Fryszaka.

C. k. Sąd powiatowy.

Fryszak, dnia 9 stycznia 1893.

L. 7210 [452 2-3]

W c. k. Sądzie powiatowym w Busku odbędzie się się zawsze o godzinie 10 przed południem dnia 1 marca 1893 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 5 kwietnia 1893 nawet poniżej takowej licytacja 1/6 części realności objętej wyk. hip. l. 353 w Wierzbianach położonej dłużnika Zacharka Nadały własnej na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego pto 15 rat po 42 zł. 9 ct. i reszty kapitału 567 zł. 16 ct. a. w. z pn.

Cena wywołania wynosi 20 zł. 66 ct.

Wadyum 2 zł. 5 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, tudzież dla wierzycieli hipotecznych po dniu 22 lutego 189 wpisanym ustanawia się kuratorem p. dr. Arnolda Schorra z substytucją p. Karola Jabłońskiego z Buska.

Busk, dnia 30 lipca 1892.

L. 5443 [501 2-3]

C. k. Sąd powiatowy w Makowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi stowarzyszenia pożyczkowego „Wzajemna pomoc” w Makowie w ilości 154 zł. wa. zpn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 2 marca 1893 i 6 kwietnia 1893, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności pod lk. 125 w Juszczyńce położonej, wyk. hip. 228 w całości i w wyk. h. p. 221 w 2/16 częściach dłużnika Jana Pacygi własnej, wraz z „fundus instructus.”

Cena wywołania 570 zł.

Wadyum 57 zł.

Kuratorem dla nieznanych wierzycieli został ustanowiony adwokat dr. Zygmunt Werner w Makowie.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny wolno stronom przejrzeć lub też odpisać w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, 20 listopada 1892.

L. 9009 [615 2-3]

W tutejszym sądzie odbędzie się na rzecz Szymona Jollasa pto. 1026 zł. w. a. w dn. 21 lutego i 21 marca, 1893 zawsze o godzinie 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej na drugim zaś także i niżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż realności Isumera Rothsteina własnych wyk. hip. l. 244, 360 i 245 księgi gruntowej gminy Radymno i 294, 393, 394 i 600 księgi gruntowej gminy Skołoszów objętych.

Jako cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową a to dla

wyk. 244 zł. 2510

wyk. 360 zł. 3550

wyk. 245 zł. 300

wyk. 294 zł. 300

wyk. 393 i 394 zł. 1.500

wyk. 600 zł. 400

Wadyum wynosi 10 pre. ceny wywołania.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Władysława Janickiego z Radymna.

Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Radymno, 7 grudnia 1892.

L. 9753 [614 2-3]

Dnia 21 lutego i 21 marca 1893 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie licytacja realności wykazem hipotecznym l. 306 gminy katastralnej Radymno objętej, Samuela i Liby małżonków Gabel własnej, na rzecz Mojżesza Rebhuna pto. 1900 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 2520 zł.

Wadyum 252 zł.

Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiony Władysław Janicki w Radymnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Radymno, 28 grudnia 1892.

L. 14007 [641 2-3]

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie 3 sum po 63 zł. 93 ct. wa. zpn. odbędzie się dnia 21 lutego i 23 marca 1893 o 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużniczki Wici Riesel własnej wyk. hipot. l. 257 gminy kat. Borszczów objętej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 300 zł.

Zakład wynosi 30 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Orłowski adwokat w Borszczowie.

Borszczów, 30 grudnia 1892.

L. 15720 [629 2-3]
C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie podaje do powszechnej wiadomości, że celem ściągnięcia należności w kwocie 12 zł. 43 $\frac{1}{2}$ ct. a. w zpn. odbędzie się w budynku sądowym dnia 21 lutego 1893 i dnia 21 marca 1893 o godz. 10 przed południem publiczna sprzedaż przymusowa realności pod lk. 175 w Przysietnicy położonej w h. 325 ks. gr. gm. Przysietnica objętej Józefa Koszałki własnej.

Cena wywołania jest kwota 650 zł. za pomocą sądowego ocenienia wynaleziona

Chęć ubiegać się przy licytacji złożą do rąk komisji sądowej zadatek w kwocie 65 zł., a to w gotówiznie lub w papierach publicznych

Dla nieznananych wierzycieli hipotecznych ustanowiony został kuratorem Emil Witkiewicz z Brzozowa.

Inne warunki licytacyjne mogą być w kancelarii sądowej przejrane.

Brzozów, dnia 13 grudnia 1892.

L. 5590 [619 2-3]
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano na dniu 8 lutego 1893 powyżej ceny szacunkowej zaś na dniu 14 marca 1893 nawet poniżej takowej licytacja 4/5 części realności lk. 4 w Koszlakach położonej wykazem hip. l. 272 tejże gminy objętej, Iwana, Teodora i Tymka Leniów własnych na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji pto 158 zł. 74 ct. zpn.

Cena wywołania 900 zł.

Wadyum 90 zł. wa

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Nemezyusza Mayera w Nowemsiolu.

C. k. Sąd powiatowy.
Nowosiółko, 10 grudnia 1892.

L. 18053 [565 3-3]
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę ek. Prokuratorji Skarbu im. Skarbu państwa dozwolona została w celu ściągnięcia kwoty 196 zł. 37 $\frac{1}{2}$ ct. w. a. zpn. ponowna egzekucyjna sprzedaż połowy realności dłużniczki Pesi Meisner zam. Hutschneker w Kołomyi pod lk. 365 nr. top. 141/185, 184 położonej, wykazem hip. l. 239 l. dzieln. objętej, w dwóch na dzień 30 stycznia i 7 marca 1893 każdym razem na godzinę 10 przed. poł. wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 887 zł. 69 ct. w. a., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedana, że każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie kwotę 45 zł. w. a. do rąk komisji licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich, którymby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczorne nabyli, kurator w osobie adwokata dr. Dębickiego z zastępstwem dw. dr. Krasnickiego został ustanowionym, wreszcie, że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w ts. registraturze mogą być przejrane.

W Kołomyi, 10 grudnia 1892.

Upadłości.

L. 65 [564 3-3]
C. k. Sąd obwodowy w Jasle na podstawie wyboru wierzycieli masy rozbirowej Stanisława Barko nieprotokołowanego kupca w Jasle w dniu 3 stycznia 1893 skutecznego mianuje p. adw. dra Adamskiego zarządcą rzeczowej masy a p. kand. adw. dra Maciejewskiego zastępcą jego.

Co się do publicznej wiadomości podaje.

Jasło, 14 stycznia 1893.

L. 613 [650 1-3]
C. k. Sąd obwodowy w Sanoku otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy, w krajach w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Marka Herscha Grausza kupca nieprotokołowanego towarów bławatnych w Lisku, mianuje c. k. Sędziego powiatowego w Lisku Józefa Szwedzkiego komisarem konkursowym i poleca c. k. notaryuszowi Korkusiewiczowi w Lisku opieczetowanie i spisanie masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się adw. dr. Jana Strutyńskiego w Lisku i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na terminie dnia 9 lutego 1893 o godz. 10 rano z dowodami swych wierzycielności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy tudzież wyboru

Wydziału wierzycieli i komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzycielności do masy konkursowej ustanawia się termin do dnia 4 marca 1893 w którym terminie wszyscy którzy do masy konkursowej żądania mają wierzycielności swoje chociażby się nawet o nie spór już toczył w Sądzie tutejszym a to tem pewniej zgłosić mają ileże ich w razie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie zaś dnia 23 marca 1893 u komisarza konkursowego odbyć się mającym winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzycielności oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjdzie mają wykazać.

Na tymże terminie wolno wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy tegoż zastępcy i Wydziału wierzycieli inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik Urzędowy „Gazety Lwowskiej“.

Sanok, dnia 28 stycznia 1893.

L. 3114 [647 1-3]
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie § 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Dawida Thorna, kupca mąką w Podgórzu a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiek się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle o ile takowy położony jest w tych krajach w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana ek. Radę Sądu kraj. w Krakowie Antoniego Nowaczynskiego a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Fiderkiewicza w Podgórzu z substytucją pana adw. dr. Feuerseina w Podgórzu.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 13 lutego 1893 przed komisarzem wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensji przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku gdyby się proces w toku znajdował do dnia 31 marca 1893 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacji konkursowej unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili a na terminie na dzień 24 kwietnia 1893 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensji poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni przysłuży prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostateczne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele którzy w Podgórzu i w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkuja winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie lub Podgórzu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 27 stycznia 1893.

L. 19024 [602]
C. k. Sąd obwodowy w Przemyśle zawiadamia interesowanych, iż otwarty uchwałą z 5 listopada 1889 l. 18008 konkurs do majątku nieprotokołowanej kupcowej Hindy Zins w Jaworowie uchwałą z dnia dzisiejszego w myśl § 154 ust. konk. za ukończony uznany został.

C. k. Sąd obwodowy.
Przemyśl, 31 grudnia 1892.

L. 57909 [639]
W sprawach rozbirowych firmy Moses Heller, tudzież jawnych spółników Adolfa Hellera i Fany z Hellerów Handbank, wyznaczam celem likwidacji później zgłoszonych a przy ogólnym terminie likwidacyjnym niezlikwidowanych wierzycielności termin likwidacyjny na dzień 27 lutego 1893 o godz. 10 przed południem w biurze ek. sądu krajowego dla spraw cywilnych we Lwowie.

Lwów, 24 stycznia 1893.
Komisarz konkursowy.

Konkursa.

L. 7 [644 2-3]
Celem obsadzenia posady ek. notaryusza w Czortkowie przez zaszłą w dniu 3 stycznia 1893 śmierć śp. Adama Bienkowskiego opróżnionej, jakoteż ewentualnej dalszej posady przez obsadzenie posady w Czortkowie opróżnić się mogącej, rozpisuje się na ogółem konkurs, który kończy się z dniem 20 lutego 1893.

Kompetujący o powyższe posady przedłożyć mają swoje podania należycie udokumentowane w powyższym terminie na ręce swoich władz przełożonych podpisanej c. k. Izby notaryalnej.

Z c. k. Izby notaryalnej
Lwów, dnia 21 stycznia 1893.

L. 3875 [648 1-3]
Na podstawie uchwały Rady powiatowej z dnia 14 stycznia 1893 ogłasza Wydział powiatowy Cieszanowski konkurs na posadę lustratora lasów gminnych z płacą roczną 600 zł. a. w i ryczałtem rocznym na objazdy w kwocie 400 zł. a. w.

Posada ta na razie będzie prowizoryczną.

Ubiegający się o tę posadę wnieść mają podania własnoręcznie pisane do Wydziału powiatowego w Cieszanowie najpóźniej do 15 lutego 1893.

Do podania dołączyć należy:

1. Metrykę chrztu na dowód że ubiegający się nie przekroczył 40 roku życia,

2. Świadcstwo moralności,

3. Świadcstwo zdrowia,

4. Świadcstwo z ukończonych studiów fachowych w szkole lasowej,

5. Świadcstwo przynajmniej z dwuletniej praktyki, odbytej przy gospodarstwie lasowem.

Z Wydziału Rady powiatowej.
Cieszanów, d. 14 stycznia 1893.

L. 4162 [649 1-3]
W szkole uprawy i wyprawy lnu w Gródku rozpocznie się nowy jednoroczny kurs nauki dnia 5 kwietnia 1893.

Chęć być do szkoły uprawy i wyprawy lnu w Gródku na jednoroczny kurs przyjęty, powinien:

1) Najdalej do dnia 15 marca 1893 wnieść do Dyrekcji szkoły w Gródku podanie i wykazać się że 16 rok życia ukończył, że odbył z dobrym postępem obowiązkową naukę w szkole ludowej, jest umysłowo i fizycznie zupełnie zdrow i nienagannyh obyczajów;

2) W terminie przez Dyrekcję oznaczonym złożyć egzamin wstępny z którego kierownik szkoły osądzi, czyli kandydat jest w ogóle dostatecznie rozwinięty umysłowo, ażeby mógł korzystać z nauk w tej szkole udzielanych.

Synowie niezamożnych rodziców mogą otrzymać bezpłatne utrzymanie w zakładzie kosztem funduszu krajowego.

Każdy wstępujący do szkoły powinien być zaopatrzonej w dostateczną bieliznę i dobre juchtowe obuwy.

Bliższych wiadomości udzieli na żądanie Dyrekcya szkoły uprawy i wyprawy lnu w Gródku.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicji i Lodomeryi
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.
Lwów, dnia 24 stycznia 1893.

L. 736/pr. [620 2-3]
Odnosnie do konkursu w nr. 25 Gazety Lwowskiej ogłoszonego, czyni się wiadomem, że konkurs na pięć posad adjunktów sądowych w Złoczowie, Kołomyi, Brzeżanach, Stryju i Mikulińcach z dniem 20 lutego 1893 upływa.

Kuratele.

L. 13551 [624 1-3]
C. k. Sąd powiatowy w Rzeszowie podaje do publicznej wiadomości że Wawrzyniec Wojtowicz z Słociny za marnotrawcę uznany został.

Kuratorem jego jest Józef Pietraszek.
Rzeszów, dnia 19 września 1892.

L. 531 [584 1-3]
Ogłasza się, że Jana Śliwę z Kopyłki uchwałą ek. sądu obwodowego w Wadowicach za marnotrawcę uznano i kuratorem dlań w osobie Jana Gonceiarskiego ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy.
Kalwarya, dnia 24 stycznia 1893.

L. 682 [592 1-3]
Dla umysłowo chorego Wojciecha Nowosielskiego technika ustanowiono kuratorem Stanisława Wieczorka z Krakowa.
Sąd deleg. miejski
Kraków, 26 stycznia 1893.

L. 8296 [553 1-3]
Uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Wadowicach z 29 października 1-92 l. 6892 Magdalena z Kurków Czwartkowa z Woli Radziszowskiej uznana została marnotrawczynią a kuratorem jej ustanowiono Wojciecha Machnika z Woli Radziszowskiej.

C. k. Sąd powiatowy.
Myślenice, dnia 14 listopada 1892.

L. 216 [531 1-3]
Józef Mazur z Rzędzianowic uznany za marnotrawcę, kuratorem jego ustanowiono Józefa Zajacę.

C. k. Sąd powiatowy.
Mielec, dnia 13 stycznia 1893.

L. 42546 [542 1-8]
C. k. Sąd krajowy w Krakowie uchyla swoją uchwałę z 1 sierpnia 1891 l. 19976, mocą której nad fizycznie pełnoletnim Maryanem Myśliwcem opieka przedłużoną została.

Kraków, dnia 30 grudnia 1892.

Wyroki prasowe.

L. 1680 [636]
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny orzekł na mocy §§ 489 i 493 p. k. i § 36 u. pr., że treść pisma drukowego pod napisem: „Koleńda dla ludu polskiego na Boże Narodzenie R. P. 1892 — samopomoc z drukarni K. Kompanka w Czaży“ i „Kalendarz katolicki „Więca i Pszeczółki“ na Rok Pański 1893, który jest rokiem zwyczajnym liczącym dni 365, rocznik ośmnasty, Czaża, nakładem Towarzystwa macierzy katolickiej z drukarni K. Kompanka w Czaży“, zawiera zaamioną zbrodni z § 65 l. a. i występku z § 300 u. k. zatem usprawiedliwiona jest zarządzona przez ek. starostwo w Bóbrce konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrane egzemplarze mają być zniszczone.

C. k. Sąd krajowy karny.
Lwów, dnia 28 stycznia 1893.

L. 1638 [646]
C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek Prokuratorji orzekł w ślad § 493 p. k., że zamieszczony w nr. 21 dziennika „Kurier Polski“ z dnia 21 stycznia 1893 na stronie 2 w łamie 1, 2 i 3 artykuł pod napisem „Stosunki na prowincji“ jako korespondencya z Nowego Sącza pod datą 15 stycznia nadany, poczynający się od słów: „Przedstawiony w nr. 340 i 34 z r. 1892“, a kończący się słowy: „duo dum faciunt idem, non est idem“ zawiera znamioną występku z § 300 u. k., tudzież że dalsze rozpowszechnianie tego artykułu zostaje zakazane.

Z ek. Sądu krajowego karnego.
Kraków, 25 stycznia 1893.

31. 17 (419)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht Wien als Präfigericht hat unter dem Vorfige des f. f. Landesgerichts-Präsidenten Dr. Ferdinand Holzinger von Janaburg im Beifeln der Landesgerichtsräthe August Stöger, Rathsecretär Mag. Freiherrn v. Mitiz, als Richter, und des f. f. Auscultanten Dr. Rudolph Widhoff, als Schriftführer, über den Einspruch der Adelsheid Dvorat Berlegerin der nicht periodischen Druckschrift: „Kleine Arbeiterinnen-Zeitung“ vom 24 December 1892 Z. 60473, wider das Erkenntnis des f. f. Landesgerichtes Wien als Präfigericht vom 21 December 1892 Z. 59544 womit erkannt wurde, daß der Inhalt der in Nr. 1 der nicht periodischen Druckschrift: „Kleine Arbeiterinnen-Zeitung“, Wien, December 1892 Verlegerin und verantwortliche Redacteurin Adelsheid Dvorat, enthaltenen Artikel mit der Ueberschrift: 1. „An die Frauen und Mädchen des arbeitenden Volkes“, 2. „Weihnachten ist vor der Thür“, 3. „Eine fürstliche Kosterfreundin“ das Vergehen nach § 30 St. G., 4. unter der Ueberschrift „Verschiedenes“, beginnend mit den Worten „Heilig, heilig, heilig“ seinem ganzen Umfange nach das Vergehen nach § 305 St. G. begünstigt, das Verbot der Verbreitung ausgesprochen und die Vernichtung der mit Beschlagnahme belegten Exemplare angeordnet wurde, in der am 31 December 1892 in Gemäßheit des § 493 St. B. D. gehaltenen öffentlichen Sitzung nach Anhörung des f. f. ersten Staatsanwaltes Robert Hamath und der den Einspruch erhebenden Adelsheid Dvorat sowie ihres Vertreters Dr. Karl Drnstein zu Recht erkannt:
Dem von Adelsheid Dvorat erhobenen Einspruche gegen das Erkenntnis des f. f. Landesgerichtes in Wien als Präfigericht vom 21-ten

December 1892 vomit erkannt wurde, daß der Inhalt der Nr. 1 der nicht periodischen Druckschrift: „Kleine Arbeiterinnen-Zeitung, Wien December 1892, Verlegerin und verantwortliche Redacteurin Adelheid Dvorak, enthaltenen Artikel mit der Ueberschrift: 1. „An die Frauen und Mädchen des arbeitenden Volkes“ 2. „Weihnachten ist vor der Thür“, 3. Eine fürstliche Kötterfreundin“ das Vergehen nach § 302 St. G., 4. unter der Ueberschrift: Verschiedenes“, beginnend mit „Heilig, heilig, heilig“, seinem ganzen Umfange nach das Vergehen nach § 305 St. G. begreifende, daher nach § 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen und die Vernichtung der mit Beschlagnahme belegten Exemplare nach § 37 Pr. G. verfügt wurde, wird stattgegeben.

Wien, am 31 December 1892.

Der Vorsitzende: Der Schriftführer:
Holzinger m. p. Dr. Wichhoff m. p.
Vorstehendes Erkenntnis ist zu folgen Entscheidung des k. k. öst. Oberlandesgericht Wien vom 10 Jänner 1893 Z. 273, in Rechtskraft erwachsen.

Vom k. k. Landesgerichte in Straßaden.

Wien, am 17 Jänner 1893.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Feldkirch hat mit dem Erkenntnis vom 24 December 1892 die Weiterverbreitung der Nr. 139 der Zeitschrift: „Allgäuer Volksfreund“ vom 29 November 1892 wegen des unter der Rubrik „Ausland“ abgedruckten Artikels ddo. Wien, 26 November, welcher mit den Worten „Der D. A. schreibt“ beginnt und mit den Worten „das die blutige Sache aufgeklärt ist“ endet nach den §§ 64, 302, 487, 492 und 493 St. G. und nach Art. V. des Ges. vom 17 Dec. 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862 verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntnis vom 17 December 1892 Z. 6185, die Weiterverbreitung der Nr. 149 der Zeitschrift: „Corriere di Gorizia“ vom 13 December 1892 wegen des Artikels: „Teocrazia“ nach §§ 302 und 491 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. für 1863 verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 6 December 1892, Z. 1386/10782 die Weiterverbreitung der Nr. 262 der in Verona erscheinenden Zeitschrift „Verona fedele“ vom 16 November nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnis vom 30 November 1892, Z. 9116 die Weiterverbreitung der Nr. 95 der Zeitschrift: „Il Dalmata“ vom 26 November 1892 wegen des Artikels: „Il fatto di Sebenico“ nach §§ 65 a, 308 und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 19 December 1892, Z. 32402, die Weiterverbreitung der Nr. 16 der Zeitschrift: „Za“ vom 15 December 1892 wegen des Artikels „Nesvary s ostatky svatych“ nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 24 December 1892, Z. 33402, die Weiterverbreitung der Nr. 15 der Zeitschrift: „Kladensky hornik a hutnik“ vom 17 December 1892 wegen der Artikel: „Vanoce“ und „V Lutyskem obvodu“ nach den §§ 303, 65 b und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 26 December 1892, Z. 33226 die Weiterverbreitung der Nr. 24 der Zeitschrift: „Rakousky kovodelnik“ vom 21 December 1892 wegen der Artikel: „Na sklonku roku“ und „Jiz nehude vice nezamesinanych“ nach den §§ 302, 305 und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 28 December 1892, Z. 33390 die Weiterverbreitung der Nr. 52 der Zeitschrift: „Humoristické listy“ vom 23 December 1892 wegen der Artikel: „Rytířství bojarů“ und „Ta kartelova velsina“ nach den §§ 302 und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnis vom 6 December 1892 Z. 9700, die Weiterverbreitung der Nr. 22 der Zeitschrift: „Der Textilarbeiter“ vom 1 December 1892 wegen der Artikel: „Zum Steuerwesen“ und „Krausau“ nach §§ 302 und 305 St. G., beziehungsweise nach §§

302, 300 St. G. und Art. III. des Gesetzes vom 17 December 1862. R. G. Bl. Nr. 8 für 1863 verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Bistritz hat mit dem Erkenntnis vom 16 December 1892 Z. 5964, die Weiterverbreitung des bei B. Dma in Straßaden gedruckten, von der Zeitschrift „Posel lidu“ verlegten Wahlaufsatzes der social-demokratischen Partei „Obcane Volicove a soudruzi delnici“ nach den §§ 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Bistritz hat mit dem Erkenntnis vom 20 December 1892, Z. 6044, die Weiterverbreitung der Nr. 11 der Zeitschrift: „Zumbra“ (2te Auflage) vom 16 December 1892 wegen der Artikel: „k stedremu veceru“ — „Volicove“ „Zumborovi“ und „Pizenska ballada klouzackova“, nach den §§ 65 lit. a, 300 und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 31 December 1892 Z. 15127, die Weiterverbreitung der Nr. 43 der Zeitschrift: „Volksfreund“ vom 29 December 1892 wegen der Artikel: „Aus der königlichen Hauptstadt Olmütz“ und „Wie man mit uns umgeht“ nach § 300 St. G. verboten.

Z. 20 [512]

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der in der Nr. 2 der periodischen Druckschrift: „Arbeiter-Zeitung“ vom 20 Jänner 1893 enthaltenen Artikel: „Die freie Liebe“ den Thatbestand des Vergehens nach § 305 St. G. begreifende, und es wird nach §§ 493 St. B. D. der Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen sowie nach §§ 487 und 489 St. B. D. die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf Vernichtung der falsirten Exemplare erkannt.
Wien, am 21 Jänner 1893.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen ausländischen Druckschrift: „Freiheit“ Nr. 52 New-York, den 24./12. 1892, mit der Aufschrift: „Socialas aus Wien“ enthaltenen Artikels das Verbrechen nach §§ 64 St. G. begreifende, und es wird nach § 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 21 Jänner 1893.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 5252 [645 2 3]

Ogłoszenie

w sprawie konwersji długu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej, Galicyi zachodniej i Wielkiego Księstwa Krakowskiego

Na podstawie ustawy krajowej z dnia 6 grudnia 1892 Dz. ust. i rozp. kraj. nr. 84 przystępuje Wydział krajowy królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem do konwersji długu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej, Galicyi zachodniej i Wielkiego Księstwa Krakowskiego i ogłasza niniejszem, że uchwałą z dnia dzisiejszego wypowiada wszystkie dotychczas niewylosowane obligacje funduszu indemnizacyjnych na dzień 1 maja 1893 i z dniem powyższym, w którym także ich dalsze oprocentowanie ustaje, uznaje je za płatne.

Galicyjska kasa krajowa we Lwowie wypłacić będzie od 1.1.1893 kwotę stu pięćdziesięciu (105) zł. wa. (210 koron) za 100 zł. mk. nominalnej wartości za wszystkie przedłożone jej obligacje indemnizacyjne, zaopatrzone w bieżące kupony, o ile właściciele tych obligacji nie zamienią ich na obligacje nowej cztero-procentowej, wolnej od podatku i od wszelkich straceń pożyczki krajowej, przeznaczonych wyłącznie na skonwertowanie względnie spłacenie długu indemnizacyjnego, albo nie zgłoszą ich do zamiany.

Obligacje nowej pożyczki krajowej mogą być użyte w myśl ustawy państwowej z dn. 4 stycznia 1893 Dz. u. p. nr. 6 do fruktifikacji wszelkich majątków fundacyjnych, majątków zakładów zostających pod publicznym nadzorem, dalej kapitałów popularnych, fideikomisy, depozytów i po kursie giełdowym, jednakże nie wyżej nominalnej wartości do lokowania kaucyj służbowych i innych.

Blizsze warunki zamiany obligacji indemnizacyjnych na obligacje nowej cztero-procentowej wolnej od podatku i od wszelkich straceń pożyczki, ogłoszone zostaną w prospektach, wydanych przez konsorcyum, któremu pożyczka do sfinansowania oddana została.

Wydział krajowy zwraca uwagę wszystkich właścicieli winkulowanych obligacji indemnizacyjnych, że we własnym swoim interesie powinni się jak najwcześniej postarać u kompetentnych władz o zezwolenie na dewinkulację tak, żeby obligacje te mogły być wcześniej na obligacje nowej pożyczki krajowej zamienione, albo też z dniem 1 maja 1893 zrealizowane.

Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 20 stycznia 1893.

Marszałek krajowy: Eustachy Sanguszko.

Członek Wydziału krajowego:

Antoni Jaxa Chamiec.

Członek Wydziału krajowego:

Tadeusz Romanowicz.

L. 25969 [593 3--3]

Sprostowanie.

Edykt z 10 marca 1892 l. 3598 ogłoszony w urzędowej Gazecie Lwowskiej w nr. 280, 281 i 282 w r. 1892, prostuje się w ten sposób, że niewiadoma z miejsca pobytu spadkobiercy nazywa się Anna Nałwajko a nie Nałgwajko, że spadkodawczyni nazywa się Katarzyna Nałwajko, a kurator nazywa się Teodor Nałwajko.

Z c. k. Sądu pow. m. delg.

Złoczów, dnia 21 stycznia 1893.

L. 47 [612 3--3]

C. k. Sąd powiatowy w Pecenizynie oznajmia z miejsca pobytu niewiadomemu Jurze Kawaciukowi Berchowemu, że dnia 2 stycznia 1893 do l. 47 Chuna Stajer z Muszyna pozwem przeciw niemu o zapłacenie kwoty 5 zł. i 10 zł. wa. zpn. wniósł, na który termin do rozprawy ustnej według postępowania drobiazgowego na dzień 10 lutego 1893 o godzinie 9 rano, i że dla niego Petra Romaniuka z Myszya kuratorem ad actum ustanowiono, wzywa się więc Jurę Kawaciuka, ażeby temu kuratorowi środków dowodowych dostarczył lub innego zastępcę tut. sądu oznajmił, inaczej sprawa niniejsza z ustanowionym kuratorem wedle obowiązujących w Galicyi ustaw przeprowadzoną będzie, a skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Pecenizyn, dnia 2 stycznia 1893.

L. 7203 [406 3--3]

Dla niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Grzesiaka z Polny, ustanowione celem doręczenia tut. rozucyji hip. z 22 września 1892 l. 5644 kuratorem Jana Radzika z Polny, któremu Wojciech Grzesiak środki swej obrony udzielił ma.

C. k. Sąd powiatowy.

Grybów, dnia 6 grudnia 1892.

L. 26141 [494 3--3]

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jana Heczke, że Liebe Menkes przeciw niemu na dniu 4 października 1892 l. 26141 pozwem o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 13 zł. 30 ct. a. w. wedle Liber. Dom. civ. T. I. pag. 181 n 1 on. na rzecz Jana Heczko w stanie biernym realności pod lk. 44 w Drohobyczu położonej intabulowanego wniosła i że dla niego ustanowiony został kuratorem p. adw. dr. Gelehrter któremu informację do obrony udzielił, lub innego zastępcę ustanowić ma.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 14 października 1892.

L. 11208 [567 2--3]

C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Zefiryna Znamieckiego, że Szczepan Paruch wniósł przeciw niemu pod dniem 26 grudnia 1892 l. 1 208 pozwem o własność parceli gruntowej 633/1 w Chomranicach w rozmiarze 865 sążni kw., który do rozprawy sumarycznej na dzień 23 lutego 1893 zadekretowano.

Wzywa się zatem Zefiryna Znamieckiego, aby potrzebne do obrony swoich praw środki zakomunikował ustanowionemu dlań kuratorowi adwokatowi dr. Chlebowskiemu, z substytucją adwokata dr. Barbackiego w Nowym Sączu, lub innego obrońcę sobie obrał i sądowi wskazał, inaczej bowiem szkoda z zaniedbania wyniknąć mogące skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz, dnia 31 grudnia 1892.

L. 8253 [570 2--3]

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie na prośbę Benjamina Birnberg de praes. 19 września 1892 l. 8253 w sprawie egzekucyjnej tegoż przeciw spadkobiercom sp. Ferdynanda Neudlein, a mianowicie niewiadomym z życia i miejsca pobytu Laurze Szada i Elżbiecie Neudlein, tudzież Joannie Neudlein pto 75 zł. wa. ustanowił dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Laury Szada i Elżbiety Neudlein kuratora w osobie dr. Maurycjusza Reinesa adwokata krajowego, z substytucją dr. Izidora Reinera adwokata krajowego w Rzeszowie, i celem przesłuchania

stron w myśl § 2 pat. nadw. z 24 stycznia 1844 l. 778 Dz. p. p. wyznaczył termin na dzień 13 lutego 1893 o godz. 9 rano.

Wzywa się zatem Laurę Szada i Elżbietę Neudlein, aby miejsca zamieszkania tutejszemu sądowi doniosły, kuratorowi informacji udzieliły, lub też innego pełnomocnika zamianowały.

C. k. Sąd obwodowy.

Rzeszów, 30 września 1892.

L. 153 [598 2--3]

1) C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie ustanawia w sprawie egzekucyjnej tarnowskiego Towarzystwa zaliczkowego przeciwko Marciniowi Firi jowi pto 85 zł. dla niewiadomego z miejsca pobytu Marcina Firleja kuratorem Antoniego Iwanica z Lichwina.

2) Celem wykazania słuszności i płynności pretensji do ceny kupna za połowę realności objętej wyk. hip. l. 80 dla gminy Lichwin Marcina Firleja własnej, wyznacza się ponowny termin na dzień 9 lutego 1893 o godzinie 8 rano, na który się wzywa egzekuta Marcina Firleja, Antoniego Iwanica jako kuratora Marcina Firleja, egzekucję popierające tarnowskie Towarzystwo zaliczkowe, ek. Prokuratorę skarbu, naczelnika gminy Lichwin, p. Kazimierza Goyskiego jako kuratora późniejszych wierzycieli pod rygorem zamknięcia postępowania likwidacyjnego.

C. k. Sąd powiatowy.

Tuchów, dnia 11 stycznia 1893.

L. 1243 [562 2--3]

Zawiadamiamy niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Banda, że celem doręczenia mu wydanego w sporze wekslowym kasy oszczędności miasta Tarnowa przeciw Józefowi Bandowi i spółnikom o 450 zł. w. a. zpn. nakazu zapłaty z 22 grudnia 1892 l. 25748 dla kuratorem adw. dr. Holtzera ze substytucją adw. dr. Steca z Tarnowa ustanowiono.

Tarnów, dnia 19 stycznia 1893.

L. 1914 [539 2--3]

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Gitię z Reichów Goldstickerową, że przeciw niej wniosła Marya Gröger pozwem de praes. 18 stycznia 1893 l. 1914 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 101 zł. 38 ct. w. a. z przyn., i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 20 stycznia 1893 l. 1914 doręczony został ustanowionemu dla tejże kuratorowi adw. dr. Izidorowi Deichesowi z substytucją adw. dr. Jakóba Deichesa w Krakowie i poleca Giti z Reichów Goldstickerowej, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła lub innego pełnomocnika sobie obrała i sądowi o tem doniosła w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

Kraków, dnia 20 stycznia 1893.

L. 1414 [541 2--3]

C. k. Sąd krajowy jako trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Walery Filipowicz, że przeciw niej wniosło Towarzystwo kredytowe rękodzielników i przemysłowców w Krakowie pozwem de praes. 13 stycznia 1893 l. 1414 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 400 zł. wa. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 17 stycznia 1893 l. 1414 doręczony został ustanowionemu dla tejże kuratorowi adwokatowi dr. Tomikowi, z substytucją adwokata dr. Głuchńskiego w Krakowie, i poleca Walery Filipowicz, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła lub innego pełnomocnika sobie obrała i sądowi o tem doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

Kraków, dnia 17 stycznia 1893.

L. 10365 [497 2--2]

Zawiadamia się nieznanego z miejsca pobytu Jankla Brandesa, że ustanowiono dla niego w sprawie tabularnej Andrucha Zaplitnego przeciw Janklowi Brandes o wpis prawa własności pare. gr. lkat. 1546/3 w Chlebowie kuratorem Konstantego Nieponia z Chlebowia.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, dnia 15 grudnia 1892.

L. 14672 [401 3--3]

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomą z pobytu N. Margienzie alias Marientze że zmarły w roku 1889 w Basorach w Azji dr. Franciszek Kotek ustanowił ją dziedziczką swego około 120 zł. wynoszącego majątku.

Wzywa się ją tedy by się do spadku tego w ciągu jednego roku deklarowała, gdyż inaczej postępowanie z kuratorem dr. Zakrzewskim w Bochni przeprowadzonym będzie.

Bochnia, 29 grudnia 1892.

L. 55785 [415 1—3]
C. k. Sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że Naftali Herz 2 im. Berstein zmarł dnia 10 stycznia 1890 we Lwowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy z powołanego do spadku rodzeństwa jego Izak Majer 2 im. Berstein i Samuel Hirsch 2 im. Berstein praw do tego spadku się rzekli zaś Eidel Itta Charszan ur. Berstein, Tolce Roza König ur. Berstein i Józef Berstein następstwem § 126 post. incip. ulegli a sądowi nie jest wiadomem czy i komu oprócz wyżej wymienionych prawo do tego spadku przysługuje przeto wzywa wszystkich którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku aby w ciągu roku licząc od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu z daty dzisiejszej w dzienniku urzędowym „Gazety lwowskiej“ w sądzie tutejszym się zgłosili tytuł swego prawa dziedziczenia wykazali i oświadczenie przyjęcia spadku wniosli ile że po bezskutecznym upływie tego terminu spadek dla którego tymczasowo adwokata dra Horowitza kuratorem ustanowiono tylko ze zgłaszającymi się przeprowadzony i im w miarę ich praw przyznany zostanie nie objęta zaś część tegoż względnie cały spadek gdyby się doń nikt nie oświadczył jako bozdiedziczny skarbowi państwa przypadnie.

We Lwowie, dnia 3 grudnia 1892.

L. 383 [411 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Sokalu ustanowił celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 5 sierpnia 1892 l. 10408 dla niewiadomego z miejsca pobytu Abrahama Brannera kuratorem p. adw. dr. Samuela Fraenkla.

Sokal, 14 stycznia 1843.

L. 14275 [527 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu w Ameryce przebywać mającą Perłę Rojżę Gelbart z Marcesów, że dla niej na jej koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adwokata dra Lipinera ustanowił, i temuż doręczył do Perli Rojży Gelbart z Marcesów adresowaną uchwałę z dnia 30 listopada 1892 l. 14278 mocą której na rzecz skarbu Państwa prenotacji prawa zastawu dla sum 30 zł. i 30 zł. w stanie biernym posiadłości, objętej wyk. hip. l. 187 ks. gr. gm. Stratyn dozwolono.

Rohatyn, 30 listopada 1892.

L. 12122 [508 1—3]
Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Sylwestra Annurę, że w sprawie egzekucyjnej Samuela Braffa przeciw niemu pto 1 zł. 45 ct. zpn. ustanowiono dla niego ad actum p. adw. dr. Ujejskiego i temuż kuratorowi rezolucję z d. 8 czerwca 1892. l. 3492 doręczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Bopezyce, 7 listopada 1892.

L. 965 [535 1—3]
C. k. Sąd krajowy jako trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Cezarego Szaszkiewicza i hr. Romana Bnińskiego, że przeciw nim wniosła kasa oszczędności miasta Krakowa pozew de praes. 29 grudnia 1892 l. 42789 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 4275 zł. zpn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty doręczony został ustanowionemu dla Cezarego Szaszkiewicza kuratorowi adwokatowi dr. Grossowi w Krakowie, z substytucją adwokata dr. Tomika w Krakowie, tudzież ustanowionemu dla hr. Romana Bnińskiego kuratorowi adwokatowi dr. Gluzińskiemu w Krakowie, z substytucją adwokata dr. Guńkiewicza w Krakowie, i poleca im, aby kuratorom powyżej ustanowionym potrzebnych środków obrony dostarczyli lub innych pełnomocników sobie obrali i sądowi o tem donieśli, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniechania wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd krajowy.
Kraków, 18 stycznia 1893.

L. 11380 [549]
C. k. Sąd powiatowy w Dębicy podaje w myśl przepisu § 22 ustawy z 19 maja 1874 nr. 70 Dz. u. p. do powszechnych wiadomości, że ck. Dyrekcja austriackich kolei państwowych przez dr. Alfreda Buresza wniosła dnia 21 grudnia 1892 do l. 11380 podanie o przeprowadzenie postępowania celem sprawdzenia gruntów pod kolej lokalną z Dębicy do Rozwadowa i Nadbrzezia w powiecie tutejszego sądu, w gminach katastralnych: Dębica, Pustynia, Brzeźnica, Pustków i Męciszów zajętych, i celem przeniesienia takowych na rzecz ck. skarbu jako wolnych od ciężarów rzeczowych do utworzyć się mającego stałego wykazu hipotecznego księgi kolejowej, oraz o uregulowanie stanu hipotecznego dróg skutkiem budowy kolei powstałych, które to podanie mogą interesowani przeglądnąć w tutejszym sądzie.

Wzywa tedy ck. sąd powiatowy tych wszystkich, którzyby powyższemu żądaniem

przeniesienia gruntów kolejowych, lub żądaniem wpisania praw rzeczowych na cudzych gruntach za pokrzywdzonych się uważali, aby roszczenia swe w nieprzekraczalnym terminie najdalej do dnia 20 marca 1893 tem pewniej w tutejszym sądzie zgłosili, ile że późniejsze zarzuty uwzględnione nie będą, a przywrócenie terminu z powodu zaniebdania nie jest dopuszczalnym.

Prawa rzeczowe, któreby na gruntach do wykazu księgi kolejowej przenieść się mających przeciwko poprzednim posiadaczom kolei dopiero dnia 20 stycznia 1893, jako dnia wywieszenia edyktu w zabudowaniu sądowym, lub po tym dniu nabyte zostały, nie będą uwzględnione przy przeniesieniu gruntów do księgi kolejowej i tylko wtedy będą skuteczne, jeżeli odnośne grunta do księgi kolejowej nie zostałyby przyjęte.

C. k. Sąd powiatowy.
Dębica, dnia 12 stycznia 1893.

L. 7778 [496 1—3]
Niewiadomego z miejsca pobytu Konrada Szlachtycza nabywcę spadku po Ksenii Gelowej z Florynki jure crediti zawiadamia się, iż przeznaczoną dla niego tut. rezolucję z dnia 15 sierpnia 1892. l. 3070 doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi ad actum Dymitrowi Posypanko w Florynce któremu też dalsze rezolucje w tej sprawie doręczonemi będą.

Rzeczą Konrada Szlachtycza jest swych praw bronić.

C. k. Sąd powiatowy.
Grybów, dnia 28 grudnia 1892.

L. 9907 [459 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Hrycia Kabałę że w celu doręczenia mu ts. uchwały z 9 maja 1892 l. 3144 pozwalającej na rzecz Mikołaja Tary wpisu prawa własności do posiadłości wyk. hip. l. 182 księgi gruntowej gminy Cieplicy objętej kuratorem Iwana Króla ustanowiono i temuż powyższą uchwałę doręczono.

Sieniawa, 26 listopada 1892.

L. 6228 [476 1—3]
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia Maksymiliana Weila, że na żądanie Ludwika Topolskiego, dozwolono tut. uchwałę z 29 października 1891 l. 8847 intabulację przeniesienia prawa zastawu dla sumy 900 zł. na realności w Rzeszowie whl. 228 na Ludwika Topolskiego i z powodu niewiadomości pobytu Maksymilianowi Weilowi ustanowiono kuratorem adw. dr. Reicha, któremu tę uchwałę doręczono.

Rzeszów, 21 lipca 1892.

L. 7313 [597 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Maryannę Stauczykową aby zgłosiła się do spadku po bracie Józefie Siwku zmarłym w Ryglcach w dniu 3 grudnia 1891 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli w przeciągu roku, gdyż inaczej spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Piotrem Augustynem pertraktowany będzie.

Tuchów, dnia 15 listopada 1892.

L. 7513 [596 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Annę Wilkowi, iż celem doręczenia jej ts. uchwały tabularnej z d. 16 kwietnia 1892 l. 2170 którą dozwolono wpisów hipotecznych dotyczących realności objętych wyk. hip. l. 189 i 383 dla gminy Tuchów, ustanowiony został dla niej kuratorem Franciszek Wilk i temuż powyższą uchwałę doręczona została.

Tuchów, dnia 25 listopada 1892.

Licytacje.

L. 3255 [660]
C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu w Samborze podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż drobna wysprzedaż materyałów tytoniowych w Stryju pod lk. 126 nadana zostanie w drodze publicznej konkurencyi za pomocą pisemnych ofert, przy czem zauważa się, że trafika ta może być umieszczoną nie tylko w domu pod lk. 126 w Stryju, lecz także w innej realności w pobliżu domu pod lk. 126 jednak w należytej odległości od hurtowni sprzedaży tytoniu i innych trafik w Stryju obecnie istniejących.

Zarząd skarbowy zastrzega sobie wyrażnie wolny wybór pomiędzy offerentami, przy czem jednakowoż zauważa się, że z pomiędzy offerentów posiadających odpowiednie wymogi do prowadzenia tego interesu komisowego uwzględni się przedewszystkiem tego, który w swej ofercie poda najkorzystniejsze warunki dla Wysokiego Skarbu.

Obrót materyałów tytoniowych po cenie taryfowej wynosił w czterech kwartałach 1892 łącznie kwotę 3771 zł. 99 ct. zatem

przychód z tej trafiki wynosił brutto około 377 zł. 19 ct.

Pisemne oferty zaopatrzone marką stempiową na 50 ct. a. w. należy przy dołączeniu wadium w kwocie 100 zł. słownie sto zł. a. w. w gotówce lub papierach wartościowych jakoteż świadectwa na osiągniętą peknoletność i świadectwa moralności wnieść na ręce Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Samborze najpóźniej do dnia 16 lutego 1893 godziny 12 w południe.

O bliższych warunkach można powziąć wiadomości w ck. powiatowej Dyrekcji skarbu w Samborze i w c. k. Nadzorach straży skarbowej w Samborze, Drohobyczu, Stryju, Rudkach, Chyrowie i Turce.

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu.
Sambor, dnia 27 stycznia 1893.

L. 14519 [577 1—3]
Celem zaspokojenia wierzytelności Anny Ziębowej w kwocie 12 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 2 marca i 6 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 0 rano publiczna licytacja 1/2 realności nr. 39 wykazami hipotecznymi nr. 142 i 143 gm. Majkowie objętej Jana Schotta własnej.

Cena wywołania lwh. 142 wynosi 450 zł., zaś lwh. 143 wynosi 1237 zł. 50 ct.

Wadium ad 1) 45 zł. ad 2) 124 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.
Bochnia, 20 grudnia 1892.

L. 11747 [631 1—3]
W dniach 3 marca i 12 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacja realności w Jabłonicy położonej wyk. hip. l. 178 ks. gr. gm. Jabłonicy objętej na zaspokojenie protensy Ozyasza Hirscha w kwocie 52 zł. 80 ct. z pn.

Cena wywołania 650 zł.

Wadium 65 zł.

Przy drugim terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny szacunkowej sprzedana.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Wawrzyńca Machotę z Delatyna.

Protokół zastawniczego opisanie i oszacowania oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, 16 listopada 1892.

Różne obwieszczenia.

L. 335 [651 1—3]
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszem Salomona Kleina w Kisch Varda na Węgrzech zamieszkałego, że na podanie Abrahama Tyma wniesione dnia 16 stycznia 1893 d. l. 335 przeciw Salomonowi Kleinowi o zamianowanie rzeczoznawców i przeprowadzenie dowodu, że oliwa Słonecznikowa (Blumenöl) nadesłana przez Salomona Kleina w beczce pod adresem „Berisch Ury“ Sanok, oznaczonej cyfrę 493 i w dwu beczkach pod adresem Abrahama Tym oznaczonych cyfrę 492 i 22054 nie jest nawet średniej jakości i gatunku wyznaczył w celu przeprowadzenia tego dowodu termin na 31 stycznia 1893 o 10 godzinie przed południem i zamianował dla Salomona Kleina w tej sprawie kuratorem dra Józefa Flakowicza adwokata krajowego w Sanoku, wzywa zatem Salomona Kleina, aby porozumiał się z ustanowionym kuratorem, lub innego zastępcę prawnego sądowni wymienić, gdyż inaczej skutki ztąd wynikające mogące sami sobie przypisze.

Sanok, 21 stycznia 1893.

L. 7351 [633 1—3]
Niewiadomą z miejsca pobytu Reginę Kowal z Olszówki zawiadamia się, że Błażej Dyrek wniósł przeciw niej skargę o 39 zł. na którą odbędzie się rozprawa 1 marca 1893 wraz z ustanowionym dla niej kuratorem Józefem Kościelniakiem z Olszówki.

C. k. Sąd powiatowy.
Mszana dolna, 1 grudnia 1892.

L. 8292 [625 1—3]
C. k. Sąd powiatowy md. w Sanoku zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jossia Dyllera, że pow. towarzystwo zaliczkowe w Sanoku wniosło przeciw Samuelowi Langsamowi i niemu pozew de praes. 30 maja 1892 l. 8292 o zapłatę kwoty 500 zł., i że takowy termin do rozprawy na dzień 7 marca 1893 wyznaczony zaś dla niego kurator dr. Flakowicz adw. w Sanoku ustanowiony został.

Sanok, dnia 30 listopada 1892.

L. 12803 [528 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niniejszem nieznanego z miejsca pobytu Franciszka Skrzypca, iż w celu doręczenia mu ts. uchwały tabularnej z dnia 13 października 1892 l. 9506 względem wpisu egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 1500 zł. zpn. w stanie biernym realności wyk. hip. 1937 gminy Jezierna na

rzecz Joachina Grünspan kurator ad actum adw. dr. Kiniower w Zborowie ustanowiony został i zarazem wzywa Franciszka Skrzypca, by środków do obrony praw jego służyć mogących temuż kuratorowi dostarczył lub innego zastępcę zapodał gdyż inaczej skutki zaniebdania sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Zborów, dnia 31 grudnia 1892.

L. 5249 [503]
C. k. Sąd powiatowy w Makowie ustanawia w sprawie hipotecznej Józefa Biskupa o wpis prawa własności realności pod Nk. 44 w Białej położonej dotąd na imię Jana Misiury zainstalowanej dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Misiury kuratora w osobie Jana Woźnego (starego wójta) z Białej. O czem się Jana Misiurę zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.
Maków, dnia 17 listopada 1892.

L. 40056 [534 1—3]
Zarządzając postępowanie amortyzacyjne c. k. Sąd krajowy na prośbę Stanisława Linowskiego wzywa każdego, kto by posiadał policę ubezpieczającą życie Stanisława Linowskiego w Towarzystwie wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie, przez toż Towarzystwo dnia 19 maja 1882 do NP. 3972 wystawioną, którą suma 7500 Rs. na rzecz Maryi Linowskiej ubezpieczoną została, aby w przeciągu roku, sześciu tygodni i trzech dni policę tę okazał, gdyż inaczej takowe na ponowne żądanie za umorzoną uznana zostanie.

Kraków, dnia 9 grudnia 1892.

L. 6877 [546 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Bochni w sporze ustnym Anny Gelebergerowej przeciw Jakóbowi Wojciechowskiemu i spóln. o zniesienie wspólnej własności realności lwh. 120 gm. kat. Bochnia ustanawia adwokata dra Władysława Michnika kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu pozwanych Jakóba Wojciechowskiego, Józefa Szybowskiego ojca, Teodora, Stanisława i Eleonory Szybowskich ze substytucją adwokata dr. Serafińskiego.

Bochnia 28 czerwca 1892.

L. 955 [533 1—3]
C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Waleryę Filipowicz, że przeciw niej wniosło Towarzystwo zaliczkowe w Krakowie pozew de prs. 10 stycznia 1893. l. 955 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 2550 zł. w. a. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 13 stycznia 1893 l. 955 doręczony został ustanowionemu dla teje kuratorowi adw. dr. Tomikowi, z substytucją adw. dra Gluzińskiego w Krakowie, i poleca Waleryi Filipowicz, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła, lub innego pełnomocnika sobie obrala i sądowi o tem doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniebdania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

Kraków, dnia 13 stycznia 1893.

L. 12118 [547 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Bochni ustanawia w sprawie egzekucyjnej Kasy oszczędności w Bochni przeciw Schulimowi Kalfusowi pto. 27 zł. 2 ct. dla niewiadomego z miejsca pobytu Schulima Kalfusa kuratorem adwokata dra Maissa.

Bochnia, 7 grudnia 1892.

L. 40726 [540 1—3]
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie, wdraża na prośbę Jezajasza Hocznera postępowanie amortyzacyjne weksli niezupełnych przekazowych a mianowicie 1 z daty Kraków 20 września 1892 na 114 zł. opiewającego za 3 miesiące od daty w Krakowie płatnego a przez Leiba Goldsteina w Przemyśle akceptowanego i 2 z daty Kraków 25 września 1892 na 114 zł. opiewającego, za 4 miesiące od daty w Krakowie płatnego, przez Leiba Goldsteina w Przemyśle akceptowanego i wzywa każdego posiadacza tych weksli, by je w ciągu dni 45 licząc od dnia ogłoszenia tego edyktu w dzienniku urzędowym przedłożył sądowi, gdyż w przeciwnym razie weksle te za umorzone uznane będą.

Kraków, 16 grudnia 1892.

L. 9875 [544]
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na skutek prośby Towarzystwa zaliczkowego w Tarnobrzegu de praes. 17 listopada 1892 l. 9875 zamianowanie Dyrektorem kasjerem pomienionego Towarzystwa Andrzeja Winiarskiego z Tarnobrzegu.

Rzeszów, dnia 22 grudnia 1892.

L. 19011 [652 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu za-
wiadamia Aniela Ustrzykę z miejsca poby-
tu i życia nieznaną tudzież Leona Kobierzy-
ckiego również z miejsca pobytu i życia nie-
znanego i ich z życia i miejsca pobytu nie-
znanych spadkobierców, że Włodzimierz z
Unichowa Ustrzycki 2 listopada 1892 l. 15853
wniósł do tutejszego sądu prośbę o wykreś-
lenie z karty C. dóbr Czelatycz wyk. hip.
l. 169 objętych prenotowanego wedle poz.
C. 10 obowiązku Michała Ustrzyckiego do
extabulacji długów i ewikcy z pn. na któ-
rą do przesłuchania Aniela Ustrzyckiej i Le-
ona Kobierzyckiego wyznaczono termin na
dzień 21 lutego 1893 10 rano B. Nr. 28

Dla Aniela Ustrzyckiej i jej spadkobier-
ców ustanowiono kuratora ad actum w oso-
bie adwokata dr. Teofila Kormosza ze sub-
stytucją adw. dr. Henryka Hillela, zaś dla
Leona Kobierzyckiego i jego spadkobierców
kuratora ad actum w osobie adw. Bernarda
Gansa ze substytucją adw. dr. Jakóba Głanza.

Mają więc pomienieni co do swego za-
stępstwa porozumieć się z kuratorami lub in-
nych pełnomocników sądowi w czas przed-
stawić, inaczej skutki zaniedbania sami so-
bie przypisać będą musieli.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Przemyśl, 31 grudnia 1892.

L. 43963 [656 1—3]

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiado-
mo czyni że Rywa Leinwand Ettlo Mieses,
Chana Pessel Weitz, Hersch Leinwand i Jó-
zef Meth przeciw Süsskindowi Secher, Sa-
rze Weinstein względnie tychże spadkobier-
com i przeciw spadkobiercom Izaka Wein-
stein pod dniem 27 września 1892 l. 43963
pozw wniesli o uznanie iż wskutek zadaw-
nienia zgaste i mają być ze stanu biernego
części realności pod lk. 370 2/4 we Lwowie
powodów własnych wykreślone następujące
prawa zastawu a mianowicie:

a) prawo zastawu dla wierzytelności
w kwocie 80 zł. mk. i 80 zł. mk. z mocy
testamentu Jakóba Pell z dnia 6 lutego 1821
cesyi Natana Pell z 20 czerwca 1838 cesyi
Dawida Pell z dnia 10 lipca 1839, cesyi
Lei Pell i Chany Pell z dnia 31 stycznia
1838 w stanie biernym części realności pod
l. 3702/4 w poz. 3 k. c. wyk. hip. 331/II.
we Lwowie, przedtem Ryfki, Beili, Ettli i
Schmula Secherów zaś obecnie powodów
własnych na rzecz Süsskinda Sechera zain-
tabulowane;

b) prawo nadzastawu dla sumy 100 zł.
mk. z mocy wpisu z dnia 19 lutego 1841
na podstawie wekslu z dnia 19 sierpnia 1840
zaprenotowanej wedle p. 4 k. c. ryt. wyka-
zu na rzecz Sary Weinstein w stanie bier-
nym sum 80 zł. i 80 zł. mk. pod a) wy-
szczególnionych i sum 160 zł. i 200 zł. mk.
z mocy testamentu Jakóba Pell z dnia 6
lutego 1821 cesyi Natana Pell z 20 czerwca
1838 cesyi Dawida Pell z dnia 10 lipca 1839
cesyi Lei Pell i Chany Pell z dnia 31
stycznia 1838 dla Ryfki Secher w poz. 3 l.
wh. 331/II. za hipotekowanych, wreszcie

c) prawo nadzastawu dla ewikcyi Sary
Weinstein za szkodę ze zwiniecia sklepu
i wysprzedania zapasów wina zainstabulowa-
ne w poz. 9 lwh. 331/II. na rzecz spadko-
bierców Izaka Weinstein w stanie biernym
sumy 100 zł. mk. na sumach 80 zł. mk. 80
zł. mk. 160 zł. mk. i 200 zł. mk. pod a) i
b) wyszczególnionych w poz. 4 k. c. wyk.
hip. 331/II. zaprenotowanej a gdy wyz wymie-
nieni pozwani z życia i miejsca pobytu
nie są wiadomi, przeto ustanowiono dla ta-
kowych kuratorem adw. dr. Raresa ze za-
stępstwem adw. dr. Ambesa.

Niniejszem edyktem wzywamy zatem
wyz wymienionych spadkobierców aby usta-
nowionemu kuratorowi potrzebną informację
udzielili do swej obrony służące kroki uczyni-
li i o tem sądowi donieśli

We Lwowie, 31 grudnia 1892.

L. 13581 [632 1—3]

Zawiadamia się niewiadomego z miej-
sca pobytu Jana Sasiadka, że przeciw nie-
mu wniósł Józef Skałuba pozew de praes.
5 grudnia 1892 l. 13581 o zapłcenie kwo-
ty 32 zł. 81 ct. w. a., że termin do rozpra-
wy drobiazgowej na dzień 21 lutego 1893
wyznaczono i że dla niego kuratorem ad
actum adwokata dr. Strowskiego ustanowiono.

Wzywa go się zatem, ażeby się z usta-
nowionym dla niego kuratorem porozumiał
lub innego zastępcę sądowi przedstawił.
Ropeczyce, dnia 10 grudnia 1892.

K. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction Krakau.

Nr. 1 663/I.

Concurs - Ausschreibung.

Bei der gefertigten k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction werden
im Laufe des Jahres 1893 voraussichtlich nachstehende Dienstes-
stellen im Stande der Diener zur Besetzung gelangen u. zwar:

3. Streckenwächter,
 3. Magazinsdiener.
- Zur Erlangung dieser Stellen ist der Nachweis erforderlich:
- über die österr. Staatsbürgerschaft
 - über ein Alter zwischen 18 und 35 Jahren
 - über die Absolvierung der Volksschule sowie Kenntniss der polnischen und deutschen Sprache in Wort und Schrift
 - über ein ehrenhaftes Vorleben.

Die Stabilisirung im Dienste mit einem Gehalte von 300 fl.
jährlich resp. 24 monatlich nebst einem entsprechenden Quartier-
gelde oder Naturalwohnung und Dienstkleidern erfolgt durch ge-
machte Probepraxis von 3—6 Monaten gegen ein Taggeld von 80
kr. bis 1 fl. und nach Ablegung während derselben der vorge-
schriebenen Prüfungen.

Competenzgesuche sind bei der gefertigten k. k. Eisenbahn-
Betriebs-Direction bis Ende Februar 1893 einzureichen.

Die anspruchsberechtigten Unteroffizier erhalten den Vor-
zug vor allen anderen Bewerbern, wobei bemerkt wird, dass eine
Einrechnung der im Militärdienste zugebrachten Dienstzeit in die
Bahndienstzeit nicht stattfindet, und dass dieselben berechtigt sind
sich um Posten im Bahndienste bis zum 45 Lebensjahre zu be-
werben.

Krakau, am 25. Jänner 1893.

Die k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction.

L. 1375

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie
ogłasza niniejszem że pan Michał Hordyński
c. k. notaryusz w Podbużu wskutek przy-
zwolonego reskryptem c. k. Ministerstwa
sprawiedliwości z dnia 4 października 1892
l. 18156 przeniesienia go na urząd c. k. no-
taryusza w Nowem siole z dniem 28 stycz-
nia 1893 z urzędowania w Podbużu ustępu-
je a dnia 1 lutego 1893 urzędowanie w No-
wem siole obejmuje.

Lwów, dnia 17 Stycznia 1893.

[643 1—3]

Doniesienia prywatne.

Biuro

największego na kuli ziemskiej Towa-
rzystwa ubezpieczeń życiowych

EQUITABLE

znajduje się we Lwowie przy ulicy
Wałowej l. 23. 56

Obwieszczenie.

XIV. zwyczajne ogólne Zgromadzenie

Członków Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Tarnowie (stowarzyszenie
zarejestrowane z odpowiedzialnością ograniczoną) odbędzie się dnia 19 lutego 1893 o go-
dzinie 3 po południu w biurze Towarzystwa kredytowego w własnej realności pod l. 192 a.
w Tarnowie przy ulicy Zdrojowej.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Rady nadzorczej i Zarządu z obrotu interesów w roku 1892,
2. Przedłożenie bilansu z roku 1892,
3. Propozycja Rady nadzorczej i Zarządu co do rozdziału czystego zysku,
4. Udzielenie absolutorium Radzie nadzorczej i Zarządowi w myśl § 33 statutów,
5. Uchwalenie względem przedsięwzięcia kroków sądowych celem uzyskania odszko-
dowania wynikłego z powodu wbrew stabilowemu postępowania byłej Rady nadzorczej,
6. Wybór uzupełniający członków Rady nadzorczej i Zarządu w myśl § 28 stat.
7. Wnioski członków.

W Tarnowie, dnia 29 stycznia 1893.

Za Radę nadzorczą:

przewodniczący
H. Mayerhof.

215

C. k. Dyrekcya ruchu kolei państwowych w Krakowie.

L. 561/I.

Konkurs

W okręgu podpisanej c. k. Dyrekcji ruchu będą w bieżącym
roku następujące posady w stanie sług obsadzone a mianowicie:

- a) 3 strażników,
- b) 3 sług magazynowych.

Kompetenci mają wykazać:

1. że są poddanymi austriackimi,
2. że osiągnęli wiek najmniej lat 18 a nie przekroczyli wie-
ku lat 35,
3. że ukończyli z dobrym postępem szkołę ludową, i posia-
dają znajomość języka polskiego i niemieckiego w mowie i piśmie,
4. że prowadzili dotychczas życie nienaganne.

Stabilizacya w służbie z pensją 300 zł. rocznie, względnie
24 zł. miesięcznie i z odpowiednim kwaterem lub pomieszka-
niem w naturze jakoteż sukniami służbowymi nastąpi po ukończe-
niu 3—6 miesięcznej praktyki za wynagrodzeniem dziennem 80 ct.
do 1 zł. i po złożeniu w ciągu tej praktyki przepisane go egzami-
nu praktycznego.

Podania kompetencyjne należy wnosić do podpisanej c. k.
Dyrekcji ruchu w terminie do końca lutego r. b.

Przy obsadzeniu tych posad zostaną w pierwszym rzędzie u-
względnieni podoficerowie posiadający certyfikaty zaopatrzenia,
których jednak uwagę zwraca się na tę okoliczność, że lata służ-
by wojskowej nie mogą być zaliczone do lat służby przy kolei, i
że co do takich kompetentów wymaga się nieprzekraczalny wiek
lat 45.

Kraków, 25 stycznia 1893.

C. k. Dyrekcya ruchu.

Krajowy Skład Publiczny dla zboża i spirytusu we Lwowie.

Sprawozdanie z obrotu produktów i poświadczeń składowych za rok 1892.

W miesiącu	Przyjęto				Wydano				Przyjęto				Wydano			
	krajowe	zakrajowe	razem	w ubez- wartości	krajowe	zakrajowe	razem	w ubez- wartości	krajowe	zakrajowe	razem	w ubez- wartości	krajowe	zakrajowe	razem	w ubez- wartości
	Zboża w klgr.				zboża w klgr.				Spirytusu				Spirytusu			
				zł.				zł.	Hektolitr stopni	w ubez- wartości	Hektolitr stopni	w ubez- wartości	Hektolitr stopni	w ubez- wartości	Hektolitr stopni	w ubez- wartości
Zapas na dniu 31 grudnia 1891	807791	630684	1438475	153363	—	—	—	—	45140	9401	—	—	—	—	—	—
1892 Stycznia	110153	—	110153	14890	124400	439861	564261	59923	83110	17048	—	—	—	—	—	—
Lutym	327975	—	327975	33031	237315	—	237315	23547	209579	44143	11646	2314	—	—	—	—
Marcu	174082	20000	194082	22671	405080	21640	426720	52521	310475	65524	16592	3484	—	—	—	—
Kwietniu	262292	—	262292	23422	400417	29646	440063	45090	134905	28509	21284	4473	—	—	—	—
Maju	63684	—	63684	4616	320920	30414	351334	33942	80203	16998	23475	4929	—	—	—	—
Czerwcu	47072	—	47072	3320	151666	129123	280789	26745	82439	17475	24780	4967	—	—	—	—
Lipcu	31621	—	31621	2400	76701	—	76701	6327	—	—	18854	3959	—	—	—	—
Sierpniu	—	—	—	—	17373	—	17373	1314	—	—	72849	15298	—	—	—	—
Wrześniu	108946	—	108946	12103	44909	—	44909	3279	9953	2030	201689	42343	—	—	—	—
Październiku	177983	—	177983	17316	141525	—	141525	15400	—	—	280412	58886	—	—	—	—
Listopadzie	483186	—	483186	45786	231509	—	231509	26113	—	—	166729	35013	—	—	—	—
Grudniu	448708	3934	447642	55349	161638	—	161638	21819	—	—	37940	7968	—	—	—	—
Zapas na dniu 31 grudnia 1892	—	—	—	—	725040	3934	728974	75252	—	—	79552	17554	—	—	—	—
	3038493	654618	3693111	392172	338428	654618	3693111	391172	95502	201188	955802	201188	—	—	—	—

W miesiącu	na zboże			na spirytus			Zwrócono poświadczeń składowych z Warrantami	na zboże			na spirytus		
	sztuk	Klgr.	w ubez- wartości	sztuk	Hltr.	w ubez- wartości		sztuk	Klgr.	w ubez- wartości	sztuk	Hltr.	w ubez- wartości
Stan na dniu 31 grudnia 1891	18	547756	59870	—	—	—		—	—	—	—	—	—
1892 Stycznia	1	8900	1100	1	9322	2048		6	227081	25300	—	—	—
Lutym	6	60634	6200	1	7192	1500		1	9945	1500	—	—	—
Marcu	1	9970	800	7	55841	11782		6	60303	6100	—	—	—
Kwietniu	4	39804	3200	4	24836	5338		5	219003	22200	1	9322	2068
Maju	—	—	—	2	7629	1613		5	80162	9400	—	—	—
Czerwcu	—	—	—	—	—	—		4	40593	3270	—	—	—
Lipcu	—	—	—	1	4203	460		1	10018	800	3	21393	2500
Sierpniu	—	—	—	5	39349	8280		—	—	—	7	58671	14068
Wrześniu	—	—	—	—	—	—		—	—	—	1	10000	2100
Październiku	—	—	—	—	—	—		—	—	—	4	26857	5612
Listopadzie	—	—	—	1	5038	1060		—	—	—	4	17176	3643
Grudniu	4	38317	2700	—	—	—		1	10045	600	1	4952	1050
Stan na dniu 31 grudnia 1892	—	—	—	—	—	—		5	48232	3700	1	5038	1060
	34	705381	73870	22	153409	32101		24	705381	73870	22	153409	32101

Zlecenia na wszelkie artykuły wchodzące w zakres fotografii tak w mieście jak i na prowincyi wykonuje się jak najszybciej i skrupulatnie. Przy większym odbiorze rabat.

Poleca się handel win **Ludwika Stadtmüllera** we Lwowie.

70